

Tineretul lumii

Biblioteca Centrală
Regiunea
Hunedoara-De

FRIEDE
FRIEDE

2

1960

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D., apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză.

SUMAR:

pag.

- 1 Cuvintul tinerei generații
- 3 Apelul înțelirii tineretului și studenților din țările balcano-adriatice
- 4 Recomandări privind colaborarea
- 4 Scrisoarea către guvernele țărilor balcano-adriatice
- 5 O familie mare
- 6 Dacă ați fi ministru de Finanțe...
- 8 Un inel saturnian în jurul Pământului
- 8 Urmările bombei de la Nagasaki au fost înfrînte
- 10 A doua etapă a tineretului francez
- 10 „De ce sint anticolonialist?”
- 12 Mișcarea de tineret din Italia
- 14 Șomajul
- 16 Tineri actori de teatru
- 18 Un apel emoționant din Madrid
- 18 Cine vrea să corespundă cu noi?
- 19 Război sau pace în Europa
- 20 Înarmarea atomică a R.F.G.
- 20 Falsificatori periculoși ai istoriei
- 21 Preferă libertatea
- 22 Procesul de la Dortmund
- 23 Transformări aparente
- 24 Tineretul din R.D.G.
- 26 Lupta tinerilor din Germania federală împotriva înarmării atomice
- 27 Cel de-al VIII-lea Festival la Roma
- 28 În plină dezvoltare

COPERTA I

Tineretul din R. D. G. contribuie la construcția unei diete pașnice

COPERTA a II-a

„Războiul rece” învins la Polul Sud

COPERTA a III-a

Jocuri distractive

COPERTA a IV-a

Un aspect de pe plantațiile Americii Latine, acaparate de monopoliurile din S.U.A.

RĂZBOIUL R E C E ÎN V I N S L A P O L U L S U D

Antarctica, continentul alb, continentul pustiu. A cu o suprafață egală cu suprafața Europei și a Australiei luate la un loc, continent în care gheața are 3 km grosime, în care temperatura coboară la mai puțin de -87° , această imensă întindere pe care căpitanul Cook o considera în 1775 de nelocuit, a început să fie stăpînită de om.

Omul, după descoperirea acestui continent, a cercetat cerul lui, subsolul, a descoperit lanțuri de munți înalți de 6.000 m, oaze în care temperatura se poate ridica la 25° și a cultivat pe acest pământ ingrat, unde vîntul rupe tulpinele mai înalte de 10 cm, ridichi, varză, flori.

Totuși, cea mai mare victorie a omului nu sint faptele lui de vitejie, oricît de minunate ar fi ele. Cea mai prețioasă victorie a lui în Antarctica n-a fost victoria asupra naturii, ci aceea că în țara gheșurilor eterne „războiul rece” a fost învins.

Victoria hotărîtoare a omului este o victorie politică, aceea a tratatului care declară că Polul Sud va fi o zonă-pilot, un „continent pașnic”, în care fiecare misiune științifică va coopera, în care vor fi interzise bazele militare și armamentele, unde nu vor avea loc experiențe nucleare și unde

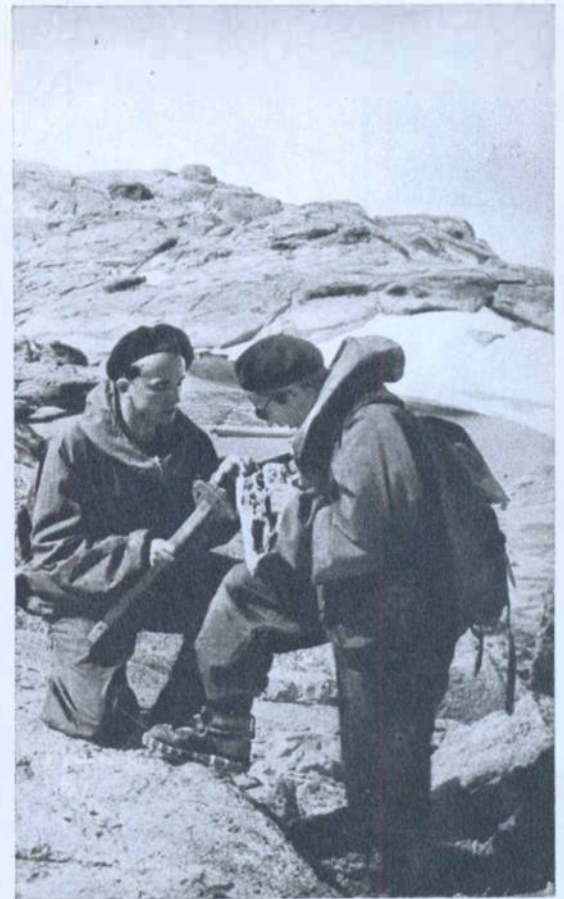
prin articolul 5 al tratatului va fi stabilit un control internațional.

Da, ce frumoasă victorie a omului!

Dar ceea ce a fost posibil pe continentul acesta de ce n-ar fi posibil și în altă parte? Dacă nu se instalează baze militare, dacă nu se fac experiențe cu bomba H pe teritoriile populate de pinguini, nu este oare rezonabil să se procedeze la fel acolo unde trăiesc oameni, unde cresc copiii?

Dacă națiunile cooperează în Antarctica, nu trebuie oare ca ele să se opună, în alte părți, construirii de arme din ce în ce mai distrugătoare?

Victoria din Antarctica este o victorie a secolului al XX-lea, a secolului coexistenței pașnice. Ea dovedește tuturor celor care luptă pentru pace, împotriva războiului rece, că totul este posibil de aci înainte prin lupta lor.

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Rolf Weissbach (R.D.G.); Redactor-șef: Mario Bariona (Italia); Redactori: Ingemar Anderson (Suedia), Luis Bayardo (Venezuela), Klaus Jentner (R.D.G.), Georg Polikeit (R.F.G.), Ibrahim Kraishi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania), Cheik Bara Lô (Senegal), Sukhendu Majumder (India), Tom Morris (Canada), Marcel Peyranet (Franța), Feodor Tarasov (U.R.S.S.); Administrator: Zoltan Miklos (R. P. Ungară).

A D R E S E

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară.

Redacția ediției în limba română: Piața Scintei nr. 1, București.

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă de 1,50 de lei. În cazul cînd solicitați publicarea unui anunț la rubrica „Cine vrea să corespundă cu noi?” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de lei. TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

CUVÎNTUL tinerei generații

In zilele Întîlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice, între 30 ianuarie și 4 februarie 1960, Casa de cultură a studenților bucureșteni, de pe calea Plevnei, avea o înfățișare cu totul deosebită. Steaguri multicolore flăcăiau la intrarea împodobită sărbătorește: drapelul roșu albanez alături de alb-verde-roșul bulgar și de albastrul dungat al Greciei, tricolorul italian lângă cele ale Iugoslaviei și Republicii Populare Române. Din aceste țări, ale regiunii balcano-adriatice, sosiseră aici peste 250 de tineri și studenți, reprezentanți ai diferitelor organizații politice, culturale, sportive, cu opinii și convingeri felurite. Pentru ce se întîlneau ei în cele 6 zile? Porumbelul alb de pe insigna întîlnirii simboliza scopul acestei importante manifestări a tinerei generații: pentru pace, pentru bună vecinătate. După cum sublinia raportul general prezentat de tovarășul Virgil Trofin,

întîlnirea se desfășura în condițiile manifestării unei destinderi în relațiile internaționale. „Idea întîlnirii tineretului și studenților din țările balcanice și adriatice — menționa primul secretar al C. C. al U.T.M. — s-a născut din convingerea profundă că tinăra generație este datoare să-și aducă partea de contribuție la cauza înțelegerii și păcii în întreaga lume și în mod deosebit în această parte a Europei în care ne-am născut, trăim, muncim și învățăm, în care ne făurim un viitor ferit de urgia războiului!”

Și pentru acest scop, propunerea organizațiilor de tineret din R.P.R. de a se organiza o întîlnire a tineretului și studenților din regiunea balcano-adriatică a găsit un puternic ecou. Delegații și observatorii prezenți în sală, reprezentînd aproape 30 de organizații, uniuni, secții și asociații naționale ale tineretului și studenților, demonstrau prin participarea lor importanța pe care tinăra generație din această parte a lumii o acordă

întîlnirii de la București. Au fost, de asemenea, prezenți la lucrările întîlnirii deputați, academicieni, oameni de știință, artiști din țările regiunii noastre. Primul ministru al guvernului Uniunii Sovietice, N.S. Hrușciov, a adresat întîlnirii un mesaj special. Au trimis telegrame de salut diferite personalități din țările balcano-adriatice și numeroase colective de tineri și studenți. La lucrările întîlnirii au asistat ca invitați ai Comitetului de pregătire Christian Echard, secretar general al F.M.T.D., Rolf Weissbach, secretar al F.M.T.D. și director al revistei noastre „Tineretul lumii”, Hans Dall, secretar al C.O.S.E.C., Sudhandhu Chandhuri, secretar al U.I.S. Numeroși ziariști din toate țările balcanice și din alte state, ca U.R.S.S., R.P. Chineză, R.P. Polonă, R.P. Ungară., R.D.G., R.F.G., R.A.U., transmiteau agențiilor de presă și gazetelor lor știri de la întîlnire.

Dezbaterile în ședințele plenare, ca și în comisii, au prilejuit afirmarea cu fermitate a năzuinței tineretului balcano-adriatic

PARTICIPANȚI LA ÎNȚILNIRE

văzuți de CIK DAMADIAN

SAFETE TOSCA

solistă a ansamblului de stat de cîntece și dansuri din Tirana, R. P. Albania

LORA NIKOLOVA ILCEVA

tinăra muncitoare textilistă la întreprinderea D.I.P. „Natalia”, din orașul bulgar Stara Zagora

MIHALIS OLIMBIOS

secretar al Uniunii tineretului democrat unit din Cipru (E.D.O.N.)

de a lupta pentru pace, pentru bună vecinătate, pentru transformarea acestui colț al lumii într-o zonă a păcii, în care să nu existe arme nucleare. „Sper că *Întîlnirea de la București* o să servească păcii și prieteniei între tineretul și studenții din regiunea balcano-adriatică și din toată lumea, împotriva celor care vor război, împotriva imperialiștilor” — îmi mărturisea într-o pauză tinăra artistă Safete Toska, solistă a ansamblului de stat de cîntece și dansuri din Tirana. Safete are o voce frumoasă și știe o mulțime de cîntece. Ea vrea din toată inima ca tinerii din regiunea noastră să învețe unii de la alții „Santa Lucia” sau „Aseară vîntul bătea”, așa cum s-a petrecut la *Întîlnirea de la București*, decît să-și petreacă vremea în cazărmi, pregătindu-se în ritmurile marșurilor militare. Și ea ca și mulți alți tineri de vîrsta ei sînt pentru dezarmare totală și generală, pentru apărarea păcii.

„Pacea este bunul cel mai de preț al omenirii, îndeosebi pentru tineret, care vrea pace pentru ca să trăiască, să progreseze și să-și vadă visurile devenite realitate — îmi spunea un alt participant la *Întîlnire*, Mihalis Olimbios, secretar al Uniunii tineretului democrat unit din Cipru (E.D.O.N.). Tineretul cipriot, înțelegînd foarte bine această necesitate și urmărind cu orice preț menținerea și consolidarea păcii, salută ca un pas trainic înainte *Întîlnirea tineretului și studenților din țările balcanice și adriatice pentru pace și prietenie în această regiune.*”

Întîlnirea a reprezentat într-adevăr „un pas trainic” în această privință. Trecînd peste deosebirile de concepții politice, religioase, filozofice, solii tinerei generații balcano-adriatice au găsit un limbaj comun, exprimînd năzuința comună de pace, de prietenie. Acesta este un mare succes al *Întîlnirii*. Toate discuțiile au constituit o adevărată pledoarie pentru înțelegere reciprocă, pentru dezvoltarea legăturilor prietenești, pentru nenumăratele acțiuni comune pe care le pot întreprinde de acum înainte tinerii și studenții regiunii noastre. Documentele finale ale *Întîlnirii*, aprobate în unanimitate de participanți, demonstrează cu prisosință atît atmosfera prietenească, caldă, în care au decurs lucrările, cît și nesecatele posibilități ce stau în fața tinerei generații din acest colț al Europei pentru a contribui cu succes la marea luptă a popoarelor pentru destindere în relațiile internaționale, pentru pace.

Participanții la *Întîlnire* au avut posibilitatea în timpul șederii lor la București să asiste la diferite recitaluri internaționale, să participe la un simpozion pe tema „Utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice”, urmat de o vizită la Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R., să petreacă cîteva seri plăcute împreună cu tinerii romîni la casele de cultură ale tineretului

din capitală, să călătorească apoi prin cîteva regiuni ale țării. „Peste tot, oriunde mergem — îmi spunea tinăra muncitoare textilistă Lora Nikolova Ilceva de la întreprinderea D.I.P. „Natalia” din orașul bulgar Stara Zagora — ne întîmpină cuvintele scumpe oamenilor muncii din toată lumea „Pace și prietenie!”. Tineretul romîn a știut să-și primească pe solii tinerei generații balcano-adriatice cu acea ospitalitate tradițională care îl face pe orice prieten al poporului nostru să se simtă în Republica Populară Romînă ca într-o familie foarte apropiată.

Fiecare delegat, observator sau invitat, a avut posibilitatea totodată să participe la diferitele *Întîlniri* între delegații, să-și expună părerile și să le afle pe ale celorlalți nu numai de la tribuna *Întîlnirii*, ci și de la om la om, în discuții amicale în care domnea confruntarea liberă a opiniilor.

„*Impresia despre Întîlnire* — ne-a declarat reprezentantul Mișcării tineretului socialist din Italia prezent la *Întîlnire* Gianni Guiscardi, adresîndu-se cititorilor revistei noastre — nu poate să fie decît pozitivă, mai ales că, punîndu-se în lumină cîteva contraste care există încă între unele țări balcanice, s-au indicat propuneri concrete pentru a le învinge. În înfăptuirea acestor propuneri se va măsura capacitatea de acțiune a tinerei generații balcano-adriatice.” Desigur, viitorul va oferi posibilitatea înfăptuirii unei colaborări trainice între tinerii și studenții țărilor balcano-adriatice, între organizațiile lor. Recomandările adoptate în acest sens de participanții la *Întîlnire* sînt menite să ducă la organizarea de cît mai multe acțiuni concrete și la lărgirea contactelor bilaterale și regionale pentru a-i ajuta pe tineri și pe studenți să se cunoască mai bine, să se împrietenească și să coopereze în interesul păcii și buneii vecinătăți.

La închiderea lucrărilor *Întîlnirii*, cînd toți participanții, în picioare, scandînd minute în gir „Pace și prietenie!”, au salutat succesul deplin al acestei manifestări a tinerilor și studenților din regiunea noastră, cuvintele cu care se termină Apelul *Întîlnirii* au răsunat parcă cu fiecare ropot de aplauze: „*Tineri și studenți din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice, să ne unim eforturile pentru a apăra bunul cel mai de preț al omenirii — pacea —, pentru a permite o dezvoltare continuă și completă a condițiilor economice și sociale ale popoarelor, pentru a păstra comorile culturii și civilizației. Să răsune în toate țările din Balcani și regiunea Mării Adriatice vocea noastră unită pentru pace și prietenie, pentru coexistența pașnică, pentru transformarea regiunii noastre într-o zonă a păcii, denuclea-rizată. SĂ TRIUMFE CAUZA PĂCII ÎN REGIUNEA BALCANO-ADRIATICĂ ȘI ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ!*” Acesta este cuvîntul tinerei noastre generații.

AL. GOLIANU

① În pauză, se schimbă vederi, autografe... Delegații vor păstra mult timp amintirea acestor frumoase clipe petrecute la București

② Mîningul tineretului din capitală, la sala Floreasca, cu prilejul *Întîlnirii*

③ Un grup de delegați și observatori din Grecia, Cipru, R. P. Bulgaria, Italia și R. P. Romînă într-una din zilele *Întîlnirii*, într-un foaier al Casei de cultură a studenților din București

④ În timpul unui recital internațional la Casa de cultură a tineretului din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej

⑤ Aspect de la una din întrecerile „Cupel prieteniei”

ÎNȚILNIREA TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR DIN ȚĂRILE REGIUNII BALCANILOR ȘI A MĂRII ADRIATICE

BUCUREȘTI 30. I. - 4. II. 1960

A P E L

Tineri și tinere, studenți și studente din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice!

Noi, reprezentanții următoarelor organizații de tineret și studenți: Uniunea Tineretului Muncii și Uniunea de cultură fizică și sport din R.P. Albania, Uniunea Tineretului Comunist Dimitrovist, Uniunea de educație fizică și sport, Uniunea turismului, Uniunea esportistilor, secția de tineret a Uniunii scriitorilor și artiștilor din R.P. Bulgaria, organizațiile de tineret ale partidului liberal, partidului E.D.A., partidului „Uniunea democratică”, Partidului noua mișcare agrară, organizația de tineret a grupării „Prietenii liberalilor” și grupul de deputați ai Partidului liberal-democrat prezenți la întâlnire din Grecia; Mișcarea tineretului socialist, Federația Tineretului Comunist, grupul de deputați ai Partidului socialist italian prezenți, Tineretul radical, Liga națională a cooperăției, Uniunea italiană pentru sportul popular, asociația „Pionierii Italiei”, Comisia de tineret a Confederației generale a muncii, Asociația recreativă culturală din Italia, Tineretul popular din Iugoslavia și Uniunea națională a studenților din R.P.F. Iugoslavia, Uniunea Tineretului Muncitor, Uniunea asociațiilor studențești, Uniunea de cultură fizică și sport din R.P. Română, Organizația tineretului democrat unit (E.D.O.N.) din Cipru și Uniunea studenților ciprioți la Londra — întruniți la București între 30 ianuarie și 4 februarie 1960, în condițiile în care asistăm la progrese semnificative pe calea destinderii internaționale, care poartă în ele perspectiva dezarmării generale și a unei îmbunătățiri a situației internaționale, când prin întâlniri la diferite niveluri se deschid noi posibilități de acțiune popoarelor și guvernelor —, ne adresăm vouă, tinerilor și studenților din această parte a lumii, organizațiilor voastre, chemându-vă să vă intensificați eforturile în lupta pentru pace și pentru colaborarea internațională a tineretului și studenților. Voința voastră să se facă simțită în orice

ocazie pentru coexistența pașnică între popoarele regiunii noastre și ale lumii întregi.

Trăim într-o epocă în care se conturează perspectiva lichidării războiului rece și a instaurării unei păci trainice. Trăim marea vreme în care cele mai avansate visuri despre călătoriile interplanetare, folosirea energiei nescădate a atomilor în scopuri pașnice și asigurarea pentru toți oamenii a unei vieți fericite devin realitate. Numai în condiții de pace tinăra generație poate să se dedice științei, culturii, artei, poate să contribuie la dezvoltarea țărilor noastre și a civilizației umane.

Noi, tinerii și studenții, să ne unim forțele, să ne ridicăm glasul împotriva cursei înarmărilor, împotriva adepților perpetuării războiului rece, împotriva experiențelor cu armele nucleare și termonucleare, pentru dezarmarea generală și totală, cât și pentru realizarea altor inițiative de dezarmare, menite să asigure un viitor fericit tinerei generații.

Să sprijinim din toată inima dezideratele fundamentale ale popoarelor și tineretului din țările balcano-adriatice:

— transformarea regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice într-o zonă de bună vecinătate, de cooperare fructuoasă, de înțelegere reciprocă într-o adevărată zonă a păcii, în care să fie interzise stocarea de arme atomice și instalarea bazelor pentru lansarea rachetelor, ceea ce va favoriza lichidarea în întreaga lume a stocurilor de arme atomice și a bazelor de lansare a rachetelor, ducând la înfăptuirea dezarmării generale;

— lărgirea cooperării și dezvoltarea legăturilor de prietenie între țările noastre, între tinerii și studenții din această parte a lumii, ca o contribuție dintre cele mai eficiente a tinerei generații și a organizațiilor sale la lupta pentru pace.

Ne adresăm vouă, tuturor tinerilor, tuturor organizațiilor de tineret și studenți din regiune

noastră, să dezvoltați și mai mult legăturile de prietenie cu toate organizațiile democratice de tineret din lume pentru întărirea unității tineretului, indiferent de concepții politice, filozofice, religioase, în lupta pentru pace și o viață mai bună. Să ne manifestăm și mai puternic solidaritatea noastră cu lupta eroică a popoarelor și tineretului din țările coloniale și dependente pentru scuturarea jugului colonialist-imperialist, pentru independența națională.

Vă adresăm un calduros apel vouă, tinerilor și studenților din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice, organizațiilor voastre, pentru a folosi toate posibilitățile și căile prin care vă puteți aduce contribuția la realizarea cooperării pașnice și relațiilor de prietenie și de bună vecinătate în Balcani și în regiunea Mării Adriatice. Să dezvoltăm contactele bilaterale și multilaterale prin schimburi de delegații, organizarea de seminarii și excursii, manifestări culturale-artistice, competiții sportive, dezvoltarea schimburilor turistice. În acest sens, în timpul întâlnirii s-au făcut numeroase propuneri și s-a adoptat un program de măsuri concrete.

Tineri și studenți din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice, să ne unim eforturile pentru a apăra bunul cel mai de preț al omenirii — pacea — pentru a permite o dezvoltare continuă și completă a condițiilor economice și sociale ale popoarelor, pentru a păstra comorile culturii și civilizației. Să răsune în toate țările din Balcani și regiunea Mării Adriatice vocea noastră unită pentru pace și prietenie, pentru coexistență pașnică, pentru transformarea regiunii noastre într-o zonă a păcii, denuclearizată.

**SĂ TRIUMFE CAUZA PĂCII
ÎN REGIUNEA BALCANO-ADRIATICĂ
ȘI ÎN LUMEA ÎNTREGĂ!**

RECOMANDĂRILE

privind dezvoltarea colaborării între tineretul și studenții din țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice

În recomandările privind dezvoltarea colaborării între tineretul și studenții din țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice, adoptate de participanții la Întîlnirea de la București, se spune printre altele:

Participanții la Întîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice, care a avut loc la București între 30 ianuarie și 4 februarie 1960, apreciază importanța lărgirii contactelor și acțiunilor comune ale tineretului și studenților din țările noastre, ale organizațiilor de tineret și studenți ca o contribuție concretă la o mai bună cunoaștere și înțelegere între popoarele noastre, pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre state și îndepărtarea dificultăților existente în stabilirea unor contacte directe, ca o contribuție concretă la realizarea unei atmosfere de încredere și colaborare.

De aceea, întîlnirea recomandă organizarea cât mai multor acțiuni concrete și lărgirea contactelor bilaterale și regionale pentru a ușura tinerilor posibilitatea de a vizita alte țări, de a se cunoaște mai bine între ei, pentru a mări contribuția tineretului și studenților și a organizațiilor lor la transformarea regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice într-o zonă a păcii, denuclearizată, la îmbunătățirea climatului internațional în această parte a lumii și în lumea întreagă.

Participanții la întîlnire consideră utilă dezvoltarea diferitelor forme de colaborare bilaterală între organizațiile de tineret și studenți din regiunea noastră, ca de exemplu:

Organizarea de schimburi de delegații oficiale, de grupe de studiu, de întîlniri pe graniță între tineri, de schimburi de formații culturale și artistice, schimburi de publicații, de articole, de materiale informative, schimburi sportive și turistice etc.

Printre acțiunile tineretului și studenților din zona Balcanilor și a Mării Adriatice recomandate de întîlnire sînt: o întîlnire a tinerilor țărani la începutul anului 1961, la Sofia, organizată de Uniunea Tineretului

Comunist Dimitrovist; o întîlnire a conducătorilor organizațiilor de copii pe tema problemelor de educație, la începutul anului 1961, la București, organizată de Uniunea Tineretului Muncitor; o întîlnire a tinerilor deputați din țările balcano-adriatice, în aprilie 1960, la Atena, la inițiativa deputaților socialiști italieni și a deputaților greci prezenți la întîlnire; o întîlnire regională a reprezentanților ziarelor de tineret, în mai 1960, la Belgrad, organizată de Tineretul popular din R.P.F. Iugoslavia.

Printre activitățile culturale comune recomandate de întîlnire sînt: un concurs literar pe tema solidarității popoarelor și tineretului din țările balcano-adriatice în lupta împotriva fascismului, inițiat de delegația italiană; participarea la Festivalul tineretului din Cipru, între 7 și 9 iulie 1960, la Famagusta; prezentarea succesivă a expoziției cu privire la unele aspecte din viața și activitatea tineretului și studenților, organizată cu ocazia întîlnirii, o expoziție de desene și lucrări executate de copii, în noiembrie-decembrie 1960, la Tirana; un concurs al tinerilor fotografi amatori, în octombrie 1960, la Tirana; colaborarea tinerilor cercetători din țările balcanice pentru redactarea unui studiu monografic asupra eroului grec Rigas Fereos; o expoziție de proiecte de diplomă ale studenților facultăților de arte plastice, la sfîrșitul anului 1960, la Sofia, și a unei expoziții de proiecte de diplomă ale studenților de la arhitectură, în 1961, la București.

Printre activitățile comune privind colaborarea în domeniul sportului și turismului, întîlnirea a recomandat: organizarea de competiții sportive ale tinerilor sportivi amatori în fiecare an, în cinstea balcaniadelor, a unei ștafete a țărilor balcano-adriatice, organizarea unor tabere de vară ale tineretului și studenților din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice în R.P.F. Iugoslavia și în Italia, la Ravenna, a unei tabere de vară studențești, în anul 1960, în R.P. Bulgaria.

SCRISOAREA CĂTRE GUVERNELE ȚĂRILOR DIN REGIUNEA BALCANILOR ȘI A MĂRII ADRIATICE

Avem cinstea să vă aducem la cunoștință că în zilele de 30 ianuarie—4 februarie a.c. a avut loc la București Întîlnirea tineretului și studenților din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice, care a adoptat un apel adresat tuturor tinerilor și studenților din regiunea noastră. Adunarea a considerat necesar ca acest apel să fie adus și la cunoștința tuturor guvernelor respective.

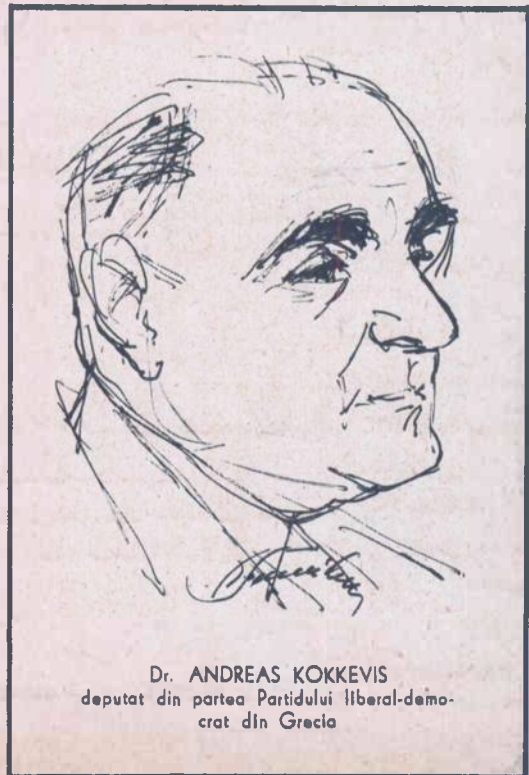
Noi, participanții la întîlnirea tineretului și studenților, ne exprimăm speranța că toate guvernele din regiunea balcano-adriatică vor acorda o atenție deosebită năzuințelor care au fost exprimate în apel pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a bunelor raporturi

de vecinătate, a cooperării fructuoase, a înțelegerii reciproce, într-o adevărată zonă a păcii, în care să fie interzise stocarea armamentului atomic și instalarea bazelor pentru lansarea rachetelor, ceea ce va influența în mod favorabil asupra lichidării în lumea întreagă a stocurilor de armament atomic și a bazelor pentru lansarea rachetelor, ducînd la realizarea dezarmării generale, la întărirea unei păci trainice în lume.

Vă rugăm să primiți asigurarea înaltei noastre considerații.

București, 4 februarie 1960.

ÎNȚILNIREA TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR
DIN REGIUNEA BALCANILOR ȘI A
MĂRII ADRIATICE

Dr. ANDREAS KOKKVEIS
deputat din partea Partidului liberal-democrat din Grecia

de volume și care este continuu frecventată. Ei citesc, vizionează regulat filme, pregătesc programe artistice. Orchestra și corul casei de copii au luat premiul I la concursul cultural artistic pe oraș și regiune, iar cercul micilor tehnicieni și cel al miinilor îndemnatice, locul I pe regiune.

Activitatea culturală se desfășoară seară de seară. În sala de festivități repetă orchestra și corul de copii, echipele de dansuri populare, cercul de balet. Iar spectacolele care se dau aici sînt foarte apreciate. În cercul micilor teh-

nicieni se duce o activitate intensă. Fetele învață cum se repară și se construiesc diferite aparate. În cadrul cercului s-au construit un dinamometru, un galvanometru, o machetă de electromotor, o hartă luminoasă a R.P.R. cu noile obiective industriale etc. Micii tehnicieni au dat o mîină de ajutor și celor mari la instalarea stației de amplificare din cadrul casei de copii. În cercul foto, elevele claselor a VI-a și a VII-a învață tehnica fotografică. Iar la cercul miinilor îndemnatice, unde pionieretele clasei a IV-a sînt frun-tașe, sînt confecționate rochițe, șorțulețe, batiste, fețe de masă, cusături romînești, toate lucrate cu multă migală și iscusință.

Și activitatea sportivă face parte din programul Casei de copii din Lugoj. Aici se practică atletism, volei, oină etc. La concursurile pe orăș, colectivul sportiv al casei de copii a obținut trei diplome. Corneanu Maria și Marian Elena din clasa a VII-a, Andrei Constantina și Valinca Palaha din clasa a VI-a sînt nu numai fruntașe la învățătură, ci și în activitatea sportivă.

Copiii, profesorii și educatorii formează împreună un colectiv încheșat, o adevărată familie. Partidul, părintele drag al tinerei generații, le poartă de grijă viitorilor cetățeni ai societății noastre socialiste.

MARIA NEGREA

familie mare

Casa de copii școlari „Olga Bancic” se află pe una din străzile Lugojului, nu departe de gară. O clădire mare, cu geamuri înalte. Înăuntru domnește o curățenie exemplară. Se cunoaște că aici locuiesc gospodari harnici și pricepuți. În curte, ronduri de flori, pomi. Cele 6 dormitoare sînt aranjate cu mult gust. Nici un fir de praf. Totul sclipește de curățenie.

La casa de copii, 135 de fete se pregătesc să devină folositoare patriei lor. Ele duc o viață frumoasă și plină de bucurii. Regimul democrat-popular le-a creat cele mai bune condiții de viață și învățătură. An de an se îndreaptă spre școlile medii și profesionale de ucenici noi promoții pentru a învăța o meserie sau a studia mai departe, răspunzînd prin fapte grijii și căldurii cu care se simt înconjurați.

Problema principală în casa de copii este învățătura. Profesorii și învățătorii sînt permanent în mijlocul celor mici. Rezultatele la învățătură sînt bune. Elevele din clasele mici sînt ajutate cu dragoste de prietenele mai mari. Dar activitatea casei nu se oprește aici. După orele de învățătură, colectivul de copii își petrece timpul liber cu folos. Copiii au la dispoziție o bibliotecă care cuprinde 3.500

1 — Un grup de pioniere fruntașe: Heim Ecaterina, Marian Elena, Postelnicu G., Olah Tereza, Zbegan Maria, Rădu Elisabeta, Minescu Maria și Radu Maria

2 — Corneanu Maria și Marian Elena, în timpul unui program artistic prezentat de copii

3 — „Pescarul amator” în interpretarea pionierelor Stoica Geta, Enescu Cornelia și Marian Elena

GIANNI GUISCARDI
din conducerea Mișcării tineretului socialist
din Italia

VLADO OBRADOVICI
membru al Prezidiului C.C. al Tineretului
popular din Jugoslavia

ELEONORA COTOCIU
asistentă la facultatea de mecanică a In-
stitutului politehnic Timișoara

Continuarea anchetei noastre din numerele trecute

Ne bucurăm că în cel de-al treilea număr al revistei noastre în care continuăm ancheta pe tema: „Dacă ați fi ministru de Finanțe” putem publica scrisori sosite la redacție din trei mari regiuni ale lumii: cele două Americi, Orientul mijlociu și Europa!

Ni-i imaginăm pe corespondenții noștri scriind pentru a-și aduce contribuția la ancheta noastră asupra dezarmării, expunând cu multă seriozitate documentația precisă pe care o cuprind scrisorile. Acestea nu sînt idei fanteziste, ci gânduri care măr-

DACĂ
AȚI
FI...

MINISTRU
DE
FINANȚE

CITITORII NE RĂSPUND • CITITORII NE RĂSPUND • CITITORII NE RĂSPUND • CITITORII NE RĂSPUND

**Jim Connel, 30 St. Lukes,
Rd. Cheltenham, Los Angeles
(S. U. A.):**

PRIMA MEA SARCINĂ

Prima mea sarcină ar fi să mobilizez toate forțele din uzinele care fabrică armament pentru ca acestea să fie transformate în uzine în slujba păcii, pentru fabricarea de mașini agricole, de materiale destinate construcției de locuințe, de articole de larg consum pentru bunăstarea poporului. Aș sprijini, de asemenea, știința pusă în serviciul medicinei și exploarării spațiului cosmic și aș lua măsuri ca o bună parte din banii cheltuiți pentru înarmare să fie destinați unei mai bune pregătiri a tineretului. Tinerii ar avea posibilitatea nu numai să studieze în propria lor țară, ci și în străinătate, ceea ce le-ar permite să călătorească și să cunoască lumea în care trăiesc. Popoarele din Africa și toate popoarele de culoare ar trebui să se bucure de dreptul la independență, să-și aleagă regimul pe care-l doresc, să aibă puterea de a stabili relații comerciale cu oricare țări, la liberă alegere.

Hussein Mahmud, din Bagdad (Irak):

PENTRU CONSTRUCȚIA PAȘNICĂ

Punerea în practică a propunerilor de dezarmare generală și totală va permite guvernului și

poporului irakian să grăbească progresul și industrializarea țării și în același timp va pune capăt amenințărilor imperialiștilor împotriva suveranității republicii noastre, avînd în vedere că prin dezarmare ei nu vor mai dispune de arme, de baze, de forțele militare, care reprezintă instrumente de amenințare și de agresiune.

Punerea în practică a propunerilor de dezarmare generală și totală va permite să se dubleze bugetul destinat construcției și industrializării pașnice a țării noastre. După ultima declarație a șefului statului nostru, primul ministru Kassem, bugetul pentru viitorii patru ani va fi de 400 milioane de dinari irakieni (un dinar irakian echivalează cu o liră sterlină).

Pe de altă parte, dezarmarea generală și totală va permite de asemenea altor țări să ne mărească ajutorul tehnic de care avem nevoie. Dacă ne gândim că alfabetismul reprezintă o racilă pentru poporul nostru, că guvernul se găsește în fața unei mari probleme — mărirea numărului locurilor în școli și institute și suprimarea sistemului „prin rotație”, practicat în prezent în toate institutele școlare de la noi — putem ușor înțelege pentru ce am primit cu un entuziasm atât de mare propunerile pentru dezarmare. Ele înseamnă pentru noi construirea unui număr suficient de școli, spitale, uzine, în cel mai scurt termen posibil, asigurînd astfel progresul și prosperitatea întregului nostru popor.

Roger Brenler, din Bourg Saint Andéol (Franța):

EU AȘ CITI ZIARELE...

Dacă aș fi ministru de Finanțe și aș dispune de cele 100 de miliarde de dolari, sumă care se cheltuiește anual pentru înarmări în întreaga lume în zilele noastre, știți ce aș face? Aș citi ziarele. Da, știu că pare o glumă răspun-

sul meu. În realitate, el este serios. Și o să vedeți pentru ce.

Dacă într-o dimineață aș citi la micul dejun un articol de felul celui pe care acum îl am sub ochi și din care aflu că trebuie 250 milioane de franci pe an pentru a reface spațiile verzi din Paris, pentru a îngriji grădinile sale, parcurile sale și că nu există în prezent pentru acest scop decît 100 milioane, că după d-l Eyraud, directorul Artelor

În Anglia, în cursul campaniei tineretului pentru dezarmarea nucleară, manifestanții traversînd un parc

turisc dorința tinerei generații de a reconstrui lumea, de a face din „Pământ“ o planetă diferită de cea pe care au moștenit-o, ceea ce este posibil acum pentru că „război să n-avem iară“, așa cum spune imnul F.M.T.D., sînt cuvinte care pot deveni astăzi o realitate imediată.

Dragi prieteni, continuați să ne scrieți. Da, construiți această lume mai bună pe care o visați, despre care vorbiți în scrisorile ce ni le trimiteți și care vă inspiră în activitatea voastră.

Am scris că pentru cele mai bune răspunsuri vom rezerva premii importante și ne vom ține de cuvînt, deși sîntem încredințați că nu recompensa este esențialul pentru voi.

Scrieți-ne tot mai mulți, dragi cititori!

În decembrie, la Budapesta, F.M.T.D. a deschis marea sa campanie mondială pentru dezarmare printr-un mîning la care au asistat 5.000 de tineri maghiari. Un reprezentant al tineretului maghiar și reprezentanți ai tuturor continentelor s-au adresat auditoriului, care a sprijinit în mod călduros ideea luptei în favoarea dezarmării totale și controlate

...CE
AȚI
FACE

CITITORII NE RĂSPUND • CITITORII NE RĂSPUND •

Frumoase și Arhitecturii, e necesar un credit de 2.155 milioane de franci, așa scoate carnetul de cecuri și așa semna un cec, să spunem, de 2.300 de milioane pentru a se organiza treburile cum se cuvine.

Ce așa cheltui în acest fel? O sumă de 4.600.000 de dolari, să zicem, deci echivalentul a 3 bombardiere tip B 26, care sînt depășite din punct de vedere tehnic înainte de a fi terminate! Pentru frumusețea unui oraș ca Paris merită să fie sacrificate 3 bombardiere sortite oricum să devină fier vechi...

În fiecare zi așa citi ziarele... Ce văd? Investițiile insuficiente ale planului Vanini în Italia au făcut ca 200.000 de muncitori, cărora li s-a promis că vor fi angajați, să rămînă fără lucru... Să vedem carnetul de cecuri. Că sacrificăm? Un crucișător cu rachete care costă 158 milioane de dolari? Iată din ce se pot construi 15.800 case de locuit moderne.

... O! Interesant acest subtitlu.

Se prevede construirea unui tunel care să străbată Pirineii Centrali între Franța și Spania, urmînd drumul Toulouse-Saragossa-Madrid. Simpatic proiect. Cît costă? 800 milioane de franci francezi din partea Franței. Să spunem pentru întregul proiect (un drum de 5 km, un tunel de 3 km, la 1.600 m altitudine) 3 miliarde de franci. Deci 6 milioane de dolari? Nici măcar cît prețul unui bombardier greu B 52, care costă 8.500.000. Cine ar ezita între un tunel în Pirinei și un bombardier?

Iată ce așa face dacă așa fi ministru de Finanțe: așa citi ziarele...

Nettie K... din Winnipeg (Canada):

ÎN CANADA, COOPERATORII ȘI-AU ȘI FĂCUT SOCOTELILE

Cînd am citit discuțiile pe marginea anchetei „Dacă ați fi ministru de Finanțe“ m-am gîndit imediat la ceea ce publicase pe o temă paralelă ziarul

„The Commonwealth“ din 30 septembrie, editat de „Federația cooperativelor din Commonwealth“. Nu rezist în fața plăcerii de a vă citi rezultatele anchetei unui comitet pentru dezarmare, reproduse în acest ziar, rezultate care, după cum veți vedea, corespund în întregime obiectivelor anchetei dumneavoastră.

Comitetul propune repartizarea în 10 ani a:

— 20 miliarde de dolari pentru sprijinirea dezvoltării economice mondiale;

— 25 miliarde pentru sănătatea publică;

— 25 miliarde de dolari pentru valorificarea bogățiilor naturale, pentru construirea de drumuri, canale, pentru construcții destinate copiilor și tineretului;

— 20 miliarde de dolari pentru pensii, ajutoare pentru copii, asistență socială;

— 30 miliarde de dolari pentru școli, îmbunătățirea salariilor, burse de studii, cercetări;

— 30 miliarde de dolari pentru construirea de locuințe, pentru utilaj sanitar în orașe și la sate;

— 20 miliarde de dolari pentru cercetări în legătură cu problemele cosmice;

— 30 miliarde de dolari pentru reducerea impozitelor.

Știu, veți spune că este ușor să te joci cu cifrele... Ei bine, să știți că aceste sume nu ar reprezenta în realitate decît jumătate din cele cheltuite pentru armament în ultimii ani.

Gisela Barrios din Caracas (Venezuela):

AȘ FINANȚA REFORMA AGRARĂ

Dacă așa fi ministru de Finanțe, prima măsură pe care așa lua-o ar fi să scad pînă la minimum, strict necesar, cheltuielile militare. N-aș fi de acord ca cheltuielile militare să fie în practică de 12 ori mai mari decît cheltuielile pentru educație. Dat fiind că sînt născută și trăiesc într-o țară slab dezvoltată, o mare parte din buget l-aș dedica reformei agrare. Cred că reforma agrară ar putea face ca țărani din patria mea să ducă o viață omenească. Astfel am putea combate analfabetismul, care se ridică la mai mult de 50% din totalul populației. Problema este atît de gravă, încît în 12 provincii 70% din populație nu știe nici să citească, nici să scrie. Am putea aduce apă în 62% din gospodăriile țărănești care nu au apă în prezent; am putea să ne ocupăm de cei 50% din copiii de la țară care niciodată n-au trecut poarta unei școli. Mai mult, am avea posibilitatea să construim un număr suficient de spitale la sate. Pe de altă parte, așa investi sume mari pentru consolidarea și dezvoltarea industriilor noastre de bază, ca petrochimia și siderurgia, pentru a asigura independența economică a patriei mele. Așa crea o întreprindere petroliferă națională, cu mijloace proprii de transport, care ar contribui la slăbirea influenței S.U.A. în politica noastră. Cred că aceste măsuri sînt fundamentale în prezent.

Much (din Paris) este pentru dezarmare pentru că...

... pentru a concepe o bombă e nevoie de ani

... pentru a o fabrica e nevoie de luni

... pentru a o lansa...

... și a o primi, o singură clipă!

Un inel saturnian în

PĂMÎN

Jules Verne era pasionat de această idee măreață: să transforme climatul Pământului. Eroii lui își propuneau să modifice axa terestră și să facă din planeta noastră o lume a primăverii veșnice. Problema reîncălzirii continentelor preocupă pe numeroși savanți. Inginerii fac proiecte de baraje care vor închide curenții mărilor. Fizicienii visează să aprindă deasupra pământului zeci de sori artificiali.

Dar este greu să vorbești despre aceste proiecte îndrăznețe fără să iei în considerație bazele tehnicii existente. Totuși, ultimele succese ale omului în cucerirea cosmosului fac realizabile aceste ipoteze atât de îndrăznețe.

Să vorbim, de exemplu, despre proiectul tânărului inginer sovietic Valentin Cerenkov, a cărui realizare va permite să se creeze condiții favorabile nemaiauzite pentru flora și fauna planetei noastre.

Proiectul lui nu conține descrieri romantice, ci numai formule matematice și tabele...

Se știe că pentru a transforma climatul pe Pământ e necesară o cantitate colosală de

URMĂRILE BOMBEI DE LA NAGASAKI AU FOST ÎNFRÎNTE

A văzut un fulger orbitor, a auzit un urlet îngrozitor, a trăit o noapte de neînchipuit... Hazardul i-a lăsat însă șansa de a supraviețui după explozia bombeii.

Era într-adevăr o șansă? Da, pentru că în ultimii ani Hisano Nagata a spus oamenilor povestea îngrozitoare a orașului său natal, le-a adus mărturia masacru-

Jurul TULUI

energie. Această energie nu poate fi scoasă din resursele pe care le posedă omenirea în prezent: cărbune, petrol, apă, vânt, dezintegrarea nucleelor elementelor grele etc. Această energie nu poate fi scoasă decât dintr-o sursă — soarele. Dar heliostațiile sînt prea complicate și puțin eficiente pentru astfel de sarcini.

Cerenkov a găsit un alt procedeu pentru a stăpîni marile curenți de energie solară.

El propune să se construiască o oglindă uriașă în jurul Pămîntului. Ați remarcat, desigur, cum strălucesc firele de praf în razele soarelui. Ele strălucesc dispersînd aceste raze.

Cerenkov propune să se creeze în jurul Pămîntului un inel din aceste particule minuscule. Fiecare ar avea un diametru de o miime de milimetru. Această construcție ar putea fi de o formă asemănătoare cu bine cunoscutele inele din jurul Saturnului. Marginea lui inferioară ar trebui să se găsească la o altitudine de 1.000—1.500 km deasupra nivelului mării. Particulele — un nor imens ca un inel în jurul Pămîntului — ar putea dispersa și reflecta energia solară, care în

prezent rătăcește în regiunile din jurul globului nostru. Calculele demonstrează că particulele care formează inelul ar trebui să se învîrtească cu o viteză de aproape 8 km pe secundă.

Acest inel ar fi pentru Pămînt o oglindă care ar reflecta energia solară, în prezent inaccesibilă. Un singur kilogram de particule cu diametrul de 0,3 microni ar avea o suprafață colosală — aproape 5.000 mp. Energia pe care ar împrăști-o ar fi egală cu o putere de 2.400 kW.

Dacă creăm un inel cu grosimea de 100 km, puterea iradiației lui ar fi de 270 miliarde de kilowați. Dacă mărîm grosimea lui pînă la 500 km, puterea obținută va fi de 1.350 miliarde de kilowați, ceea ce echivalează în primul caz cu 117.400 de centrale hidroelectrice de modelul celei de pe Volga, de lângă Kuibîșev, și în al doilea caz cu 587.000 de astfel de centrale.

Desigur, nu întreaga energie ar fi absorbită de Pămînt. Particulele „oglinzii cosmice” s-ar dispersa în toate direcțiile. Pe de altă parte, trebuie oprită energia care ar atinge Pămîntul și ar fi reflectată de acesta. Geofizicienii consideră că 38% din energia primită de Pămînt ar trebui să se întoarcă în cosmos. Calculînd toate aceste pierderi, Cerenkov a stabilit că 10—20% din energia captată de oglindă ar putea fi folosită.

Folosînd ultimele date obținute prin lansarea sputnicilor, autorul proiectului apreciază că la altitudinea de 1.000—1.500 km particulele s-ar stabiliza pe orbita rotundă sau eliptică pentru sute și mii de ani.

Cum să fie plasat inelul față de axa de rotație a Pămîntului? Sînt posibile mai multe variante. Nu există decît o condiție: inelul să nu întunece Pămîntul.

Cel mai avantajos ar fi ca el să fie plasat într-unul din planurile axei terestre. În

acest caz, cantitatea maximă de energie ar fi dirijată spre regiunile polare. Influența inelului asupra regiunilor ecuatoriale ar fi neînsemnată. Este tocmai ceea ce trebuie.

Desigur, fiecare a contemplat razele care după apusul soarelui continuă să dea o lumină aurie vîrfurilor turnurilor, să facă să strălucească norii în înălțimi. Inelul ar produce aceleași efecte. În mai multe regiuni ale globului, noaptea ar dispărea, în altele s-ar micșora. După apusul soarelui, cerul ar fi luminos.

Care ar fi intensitatea acestei lumini? Cerenkov apreciază că un inel cu grosimea de 100 km ar produce o lumină variabilă după regiuni de la 30 la 200 de luși.

Proiectul lui Cerenkov este oare realizabil sau rămîne o ipoteză care să împodobească unul din „castelele Spaniei” pe care le clădesc din abundență visătorii tuturor timpurilor?

Pentru a transforma noaptea în zi artificială și a crea un inel-oglină cu grosimea de 100 km, după calcule, este nevoie să se trimită în cosmos aproape 500.000 tone de praf alb.

Proiectul lui Cerenkov este cunoscut de cîțiva savanți sovietici. Unii consideră că ar trebui să se trimită în cosmos mult mai mult praf pentru că trebuie luată în considerație presiunea luminii. Alții consideră această problemă foarte interesantă și îi acordă o deosebită atenție, deoarece constituie o primă etapă a cercetărilor în acest domeniu.

În orice caz, pentru a trimite o astfel de sarcină la destinație, omenirea posedă deja mijloacele puternicelor rachete cosmice.

Mai mulți savanți consideră că pentru realizarea unui proiect atît de mare ca transformarea climei pe Pămînt este necesară o strînsă colaborare între mai multe țări de pe glob.

I. GOLOVANOV

lui a mii și mii de ființe nevinovate. Se simțea fericită pentru că lupta împotriva morții și chema oamenii să o urmeze în luptă. Dar mai ales în ultimele luni se simte Hisano Nagata fericită.

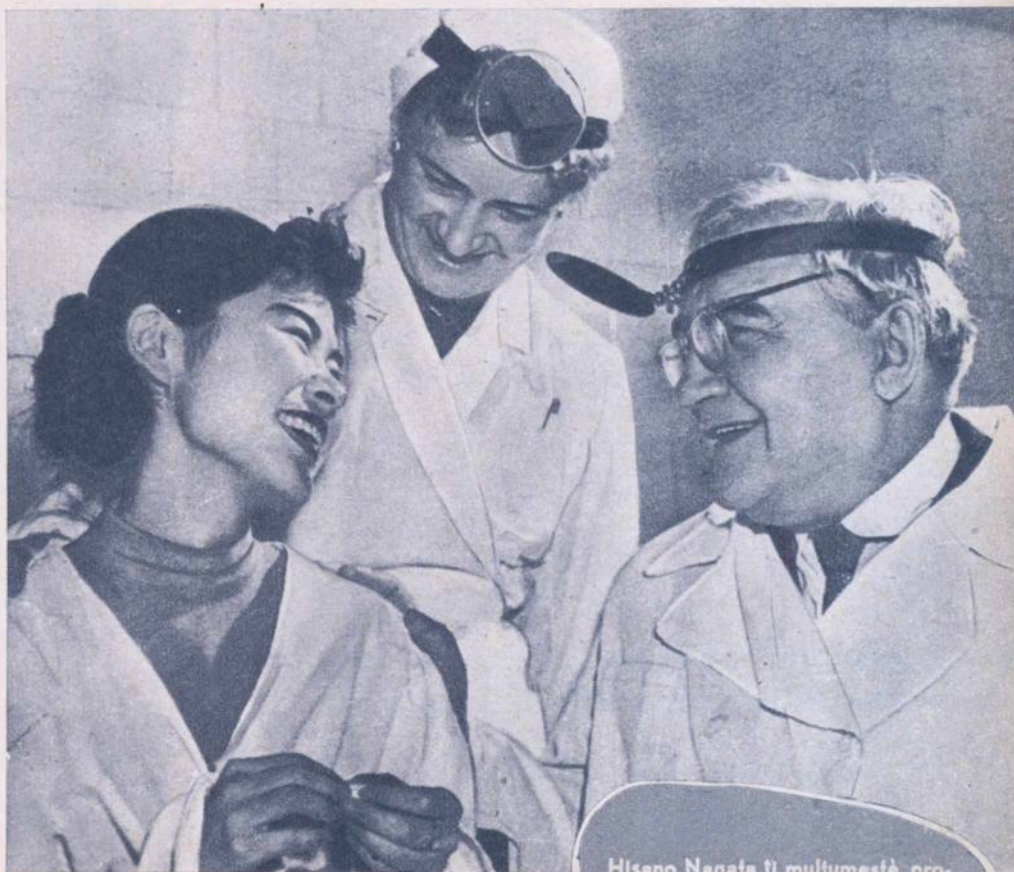
Din timpul exploziei atomice a rămas cu o stenoză a laringelui. Boala atomică i-a lăsat urmări grave. Nu putea respira decît printr-un tub metalic introdus în gît. Specialiștii din S.U.A., din Anglia și din Franța n-au putut-o ajuta. Au trecut așa 13 ani.

La un an după cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, Hisano Nagata s-a adresat medicilor sovietici. Un grup de medici din Moscova, sub conducerea profesorului V.K.Trutnev, au în-

ceput lupta împotriva bolii. Chirurgii sovietici au făcut în 17 luni 5 operații dintre cele mai complicate. Pentru prima oară în istoria medicinei, un astfel de tratament a reușit. Medicii sovietici au refăcut brățara laringelui tinerei fete și i-au redat respirația normală. Acum vorbește fără greutate. A părăsit tubul metalic pentru totdeauna.

„Ce noroc e să trăiești — gîndește Hisano Nagata —, cu atît mai mult cînd te simți printre oameni care luptă împotriva bombelor atomice în toate domeniile de activitate umană. Putem și trebuie să combatem groaznicul spectru atomic. Trebuie numai să ai bunăvoință și să lupți...”

I. C

Hisano Nagata îi mulțumește profesorului Trutnev pentru că i-a redat gîtul

Maurice Thorez vorbește la Adunarea națională a tineretului francez

A DOUA ETAPĂ A

tineretului

francez

Era la sfârșitul lui noiembrie. În Franța, lângă Paris, 800 de tineri participau la Congresul de la Gennevilliers; la Montreuil se întâlneau sute de fete; la Gentilly, sute de studenți; la Ivry, delegații tinerilor țărani. În cele patru puncte cardinale, în

*De ce
sunt*

ANTICOLONIALIST?

La 24 aprilie va fi sărbătorită Ziua mondială de luptă împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică. În toate țările, această zi este pregătită cu însuflețire. În numărul de față al revistei noastre se vorbește despre hotărârea Mișcării Tineretului Comunist din Franța de a organiza în Franța, cu acest prilej, o sută de adunări.

Am cerut la doi conducători ai tineretului african să ne spună cum au ajuns să lupte împotriva colonialismului, motivele care i-au îndemnat să devină anticolonialisti. Vom citi, nu fără emoție, declarațiile lor.

Fosso François: „CÎND NE-AM ÎNTORS DIN RĂZBOI”

Fosso François, secretar general al Tineretului democrat din Kamerun, ne declară:

Sunt anticolonialist și antiimperialist. Pentru aceasta am jurat că, așa timp cât voi trăi, să rămân un luptător aprig împotriva acestor regimuri, ce constituie un mare flagel în Africa.

La 17 ani am fost mobilizat în armata franceză și am luptat pentru eliberarea Franței de sub ocupația hitleristă. Eram pe băncile școlii când generalul De Gaulle a făcut apel la tineretul și popoarele Africii cerindu-le să ajute Franța să-și câștige libertatea și făgăduindu-le libertatea după ce Franța însăși va fi eliberată. Această promisiune a îndemnat tineretul Africii să se înroleze în armată.

Am participat cu compatrioții mei la operațiile din vestul Franței, în cursul cărora mulți dintre ai noștri au căzut. La sfârșitul războiului am fost imbarcați pe două vapoare la Marsilia pentru a ne reîntoarce în țara noastră, pe care o credeam liberă.

Mare ne-a fost surpriza când, în portul Duala, am fost primiți de militari cu baionete și tunuri. La debarcare am fost supuși unor persecuții de neînchipuit. Ni s-a luat lenjeria, am fost descălțați. Amintirile pe care le promisem de la patrioții francezi, aparate de fotografiat, de radio, fotografii, cărți, haine etc., ne-au fost smulse. Am fost brutalizați. Mai mulți compatrioți de ai mei au fost arestați. Totul se petrecea în fața părinților noștri, care veniseră să ne întâmpine. A fost o zguduitoare zi de doliu. Părinții noștri au început să plîngă. Am simțit un șoc teribil. Atunci am simțit cum s-a aprins în inimă flacăra urii de moarte împotriva colonialismului și imperialismului, care nu se va stinge decât atunci când întreaga Africă va termina cu toate urmele colonialismului.

împrejurimile Parisului, avea loc Congresul Mișcării Tineretului Comunist. În jurul capitalei se încingea, în cîntecele tineretului, o horă veselă.

După trei zile a avut loc Adunarea națională a tineretului francez pe tema „Franța de mine are cuvîntul”. Se întîlneau 20.000 de tineri veniți cu autobuzele și cu trenul din întreaga țară; 20.000 de tineri hotărîți să-și construiască viitorul; 20.000 de tineri aleși în 800 de adunări la care au participat 100.000 de fete și băieți, care au protestat împotriva grelelor condiții de viață, a numărului mic de școli, de centre de ucenicie, dintre care multe fără utilaj, împotriva războiului din Algeria, pentru democrație, împotriva campaniei burgheziei care acuză tineretul de imoralitate și-l consideră o șleahtă de derbedei...

Paul Laurent, secretarul general al mișcării, spunea:

„Prima etapă a ripostei noastre o constituie adunarea aceasta și pregătirea ei. Lupta noastră va avea o mai mare amploare, o vigoare deosebită. Inițiativele vor fi hotărîtoare. Cea de-a doua etapă va fi o mai mare campanie pentru pace în Algeria și pentru dezarmare; se vor organiza o sută de adunări ale tineretului în o sută de orașe din Franța cu prilejul zilei de

24 Aprilie, Ziua internațională a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică”.

În timpul adunării, delegații, a căror vîrstă medie era de 20 de ani, au demonstrat o maturitate care ne face să prevedem o activitate perseverentă.

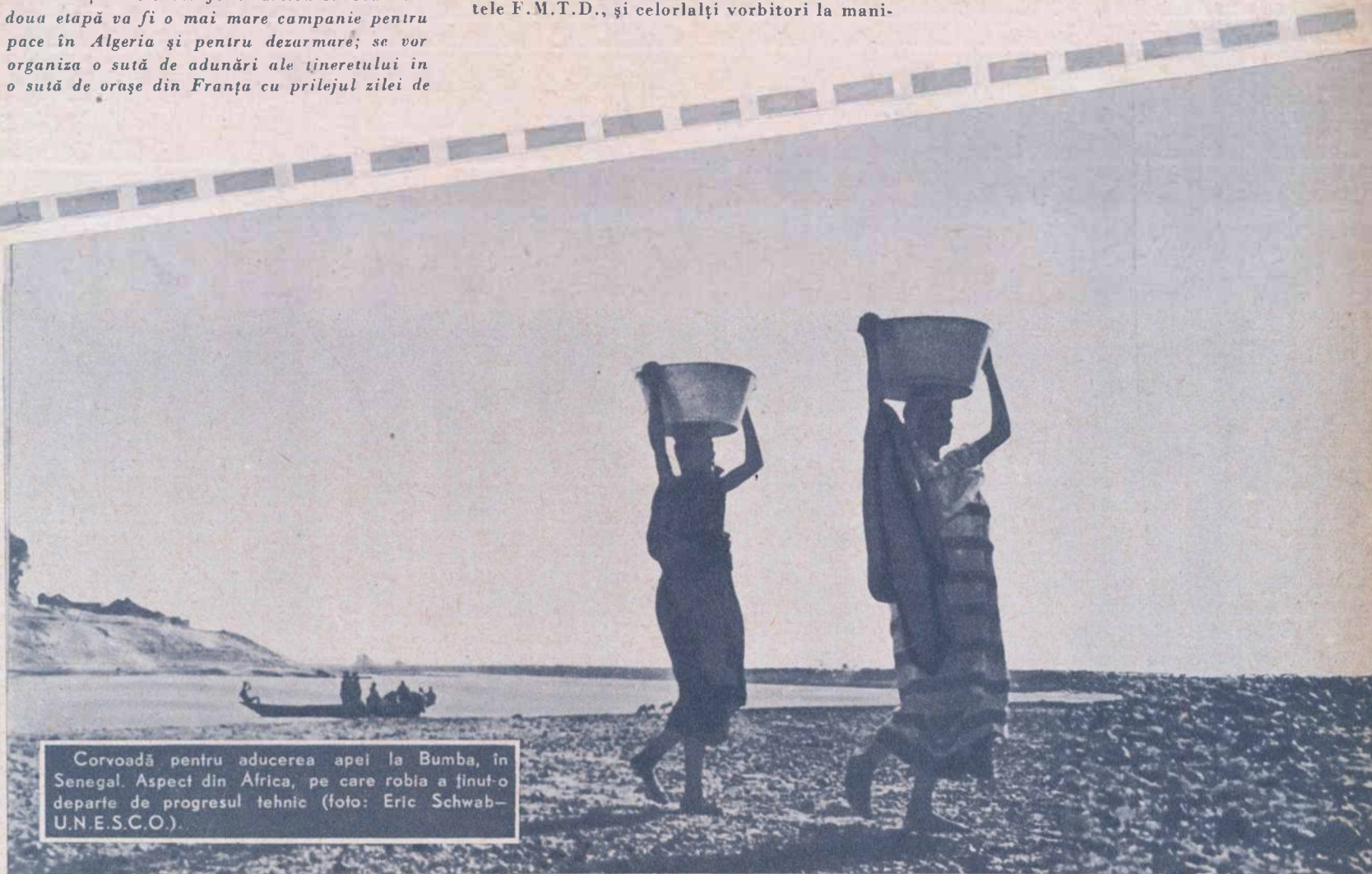
Un delegat din nordul Franței a anunțat de la tribună: „Am ajuns de la 125 de membri la 214 membri. În cîteva săptămîni vom fi 300 de membri. La Școala normală «St. Briec» avem 75 de membri din 150 de elevi”. Delegatul Uzinei „Alsthom” a exprimat astfel speranța lui în posibilitatea dezarmării: „Cînd Hrușciov va veni în Franța, tineretul muncitor va fi primul pe Champs-Elysees pentru a-l întîmpina pe autorul planului de dezarmare totală”. Delegatul din nord a arătat că 600 de soldați ai departamentului au fost uciși în Algeria și că în activitatea lor pentru pace tinerii comuniști au recrutat 500 de tineri. Un tînăr din Choisy a declarat că la înmormîntarea unui tînăr ucis în Algeria „mînia și lacrimile se amestecau”.

Primirea făcută lui Piero Pieralli, președintele F.M.T.D., și celorlalți vorbitori la mani-

faștia de solidaritate cu tineretul din lumea întregă a demonstrat că inima tineretului francez bate la unison cu cea a tineretului luptător pentru pace și prietenie din toate țările. Fiecare vorbitor, din Africa, din Europa sau din America, a fost primit ca un frate apropiat. Aplauzele tineretului erau o palmă la adresa maniacilor „războiului rece”, care au refuzat să dea vizele de intrare în Franța pentru numeroși oaspeți străini.

Unul dintre momentele cele mai importante ale adunării a fost citirea mesajului Partidului Comunist din Algeria, care salută idealurile de pace și libertate scumpe tineretului, amenințate de război și colonialism. Acest mesaj a fost ascultat într-o liniște emoționantă. După citirea lui, mulțimea a izbucnit în strigăte care s-au repetat de numeroase ori: „Pace în Algeria! Pace în Algeria!”

„Vrem să fim generația primăverii Franței” — se declară în apelul adoptat de Adunarea națională. Pregătindu-se pentru ziua de 24 Aprilie, tineretul francez grăbește venirea acestei primăveri.

Corvoadă pentru aducerea apei la Bumba, în Senegal. Aspect din Africa, pe care robia a ținut-o departe de progresul tehnic (foto: Eric Schwab-UNESCO).

Firmin Matingu: „ADEVĂRATA FAȚĂ A AȘA-ZISEI OPERE CIVILIZATOARE”

Firmin Matingu-Leko, vicepreședintele Uniunii tineretului congolez, ne-a făcut această declarație:

Să vorbesc despre colonialism este o problemă care mă întristează... Oameni istovîți, cultură furată, bogății jefuite, „prietenie” impusă cu armele, — acesta este adevăratul aspect al acestei „opere de civilizație”. Destigur, „prietenia colonialiștilor” este elocventă!

De fapt, a face procesul colonialismului francez, belgian sau portughez nu presupune să ataci poporul francez, belgian sau portughez. Luptăm împotriva unui sistem descompus, luptăm pentru libertatea Africii, a țării mele — Congo. Unii laudă marile comunități. Noi nu vrem să trăim separați de lume. Dar vrem mai bine să trăim liberi în

patria noastră africană decît să trăim cu picioarele și mîinile legate în această comunitate, a cărei esență colonialistă nu mai trebuie demonstrată, o comunitate a cărei „măreție” se manifestă prin încercările franceze nebunești din Sahara.

A vorbi despre colonialism înseamnă a trăi realitățile lui Duhamel, Buttafoca, Paul Dériand și ale altor cîțiva discipoli autentici ai maestrului Albert Sarraut. A vorbi despre colonialism înseamnă a vorbi despre intrigile folosite pentru a diviza poporul nostru, de certurile care opun tribul Yulu tribului Ofangolt-Cicaya. Cunoaștem bine aceste intrigi. Nu le vom ierta niciodată. Tineretul nostru este înarmat împotriva colonialismului muribund.

Da, poți ucide sau aresta în Angola, în Congo Belgian și Francez, dar intimidările colonialiștilor nu opresc această forță, această luptă legitimă. Ne vom dărui ceea ce ne este mai scump, viața noastră, pentru independența patriei.

Falsificare

și

REALITATE

Săptămînalul „Luttes”, organul tineretului socialist S.F.I.O., editat la Paris, scrie în numărul său 188, comentînd dezastrul Mișcării tineretului socialist italian de la F.M.T.D.:

„Faptul, în realitate, este important de semnalat. Se demonstrează în acest fel că colaborarea între socialiști și comuniști în sinul aceleiași organizații devine repede imposibilă”.

Or, este vorba pur și simplu de o falsificare a realității. Ce putem spune este că săptămînalul sus-amintit se cam grăbește cu aprecierile.

Să arătăm cum stau lucrurile în realitate.

Comisia centrală a Mișcării tineretului socialist italian, în noua situație creată, a scris F.M.T.D. că are toată încrederea în federație.

Secretarul național al Mișcării tineretului socialist italian, Vincenzo Balzamo, membru al Comitetului Central al Partidului socialist italian, ținea chiar să precizeze într-o scrisoare adresată conducerii F.M.T.D. că noua situație creată „nu schimbă cu nimic spiritul în care noi înțelegem să continuăm colaborarea cu F.M.T.D. în noua calitate de observatori”.

Prietenul nostru Balzamo continuă în următorii termeni:

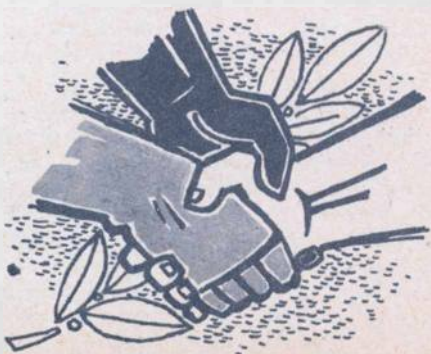
„Sîntem convinși de justetea poziției noastre. Pentru aceasta înțelegem să continuăm, să ne dăm contribuția noastră pentru ca Federația Mondială a Tineretului Democrat să obțină un prestigiu tot mai mare în rîndul tineretului lumii, pentru ea să-și întărească pozițiile în toate țările și să ducă mai departe, cu un succes tot mai mare politica în favoarea păcii, pentru drepturile tineretului din lumea întreagă, pentru destindere”.

Această poziție, care onorează Mișcarea tineretului socialist italian, este conformă spiritului de cooperare între toate forțele tinerei generații.

Ea este departe de comentariile reninoase ale săptămînalului „Luttes”, inspirate de spiritul de diviziune, de spiritul „războiului rece”.

Va rectifica oare „Luttes” în viitoarea revistă a presei ceea ce a scris?

O dorim în numele respectului care trebuie datorat realității și cititorilor acestei publicații.

Mișcarea

Situația politică actuală a tineretului italian se prezintă deosebit de variată și bogată în evenimente pozitive.

Să începem cu considerații asupra tineretului catolic.

Tinerii organizați în partidul democrat-creștin (partid guvernamental) au accentuat în ultimul timp opoziția lor pe plan intern, luînd o atitudine critică severă față de majoritatea conservatoare și reacționară a partidului lor. Recentul congres al partidului democrat-creștin le-a dat prilejul să arate opoziția lor față de guvern și față de partid. Spre exemplu, acuzațiile grave aduse președintelui în plin congres de către delegatul național al tinerilor democrat-creștini pentru atitudinea echivocă a guvernului italian cu prilejul agresiunii imperialiste în Suez au zguduit opinia publică italiană.

Totuși trebuie să arătăm că tinerii democrat-creștini iau rar atitudine în problemele politice. Ei iau atitudine îndeosebi în domeniul social, rămîind și aci pe planul demascării și analizei.

Aceasta înseamnă că, adeseori, tinerii democrat-creștini arată aspectele cele mai dramatice ale crizei statului și societății și descoperă cauzele reale care determină caracterul reacționar al vieții politice italiene, dar foarte rar reușesc să arate remediile și deci să indice soluții politice concrete.

Tinerii din Acțiunea catolică, organizație confesională, și nu politică propriu-zisă, dar care nu are o mai puțină influență în viața politică a tineretului ita-

lian, se zbat într-o contradicție asemănătoare.

Recent, organizația tineretului italian de acțiune catolică (G.I.A.C.) a publicat rezultatele unei mari anchete economice-sociale pe care a făcut-o în rîndul tineretului italian. Printre altele au rezultat cifre alarmante în legătură cu condițiile deplorabile în care lucrează mii de tineri italieni, cifre pe care organizațiile de stînga le și aduseseră la cunoștința țării și a parlamentului.

Demascarea făcută de G.I.A.C. este curajoasă și imparțială, dar lipsesc soluțiile, remediile, obiectivele de luptă. Trebuie să recunoaștem în același timp că G.I.A.C. este îndeaproape supravegheată de autoritățile bisericesti. Acum cîțiva ani, această organizație a făcut obiectul unei intervenții din partea Vaticanului, care a dizolvat tot grupul de conducere, tocmai pentru că se angajase pe calea demascării sociale.

În orice caz, tinerii catolici prezintă astăzi în lumea politică catolică italiană o forță în mișcarea care începe să spargă vechile poziții conformiste și conservatoare ale clasei conducătoare naționale. În acest sens, constituie un indiciu atitudinea lor de demascare a marilor monopoluri și interesul pozitiv pe care-l manifestă în problemele păcii și destinderii internaționale.

Mai nesigură și confuză este situația micilor partide din „centrul democratic”. Tinerii social-democrați, de exemplu, după sciziunea cu M.U.I.S. sînt încă în criză, și politica lor este strîns

★
 (1) Tineretele italiene, participante la Festivalul de la Viena, demonstrând pentru pace și prietenie

★
 (2) O conferință a tinerelor italiene organizată de Federația Tineretului Comunist. În prezidiu se află secretarul general al Partidului Comunist Italian, Palmiro Togliatti, lângă el Trivelli, secretar al Federației Tineretului Comunist și Vincenzo Balzamo din partea Mișcării tineretului socialist, autorul articolului de față

★

de tineret din Italia

legată de pozițiile „tactice” oficiale ale partidului lor.

Tinerii republicani, datorită poate numărului lor mic, nu au pe plan național o politică concretă.

În mișcarea de dreapta se găsesc tinerii liberali, care reprezintă în prezent o forță politică tipic conservatoare.

Tinerii monarhiști și „missini” (neofasciști) acționează exploatarea numai atitudinile sentimentale ale anumitor pături ale tineretului. Ei nu au nici un ideal și nu indică perspective demne de atenție.

TINERII SOCIALIȘTI

Analiza se lărgește în ceea ce privește tinerii din mișcarea politică italiană de stînga (socialiști, membri ai P.S.I., și comuniști).

Tinerii socialiști acționează în prezent mai ales în trei direcții.

Prima se referă la o activitate educativă mai extinsă printre tinerii italieni. Se acordă o atenție deosebită marilor idealuri socialiste și imenselor perspective pe care le poate oferi o societate nouă îndeosebi tineretului.

A doua direcție se referă la elaborarea unui vast program politic permanent pentru tineret, care să privească toate aspectele vieții tineretului: muncă și sindicate, școli și cultură, sport și odihnă. Acest program (în parte popularizat cu prilejul ultimelor alegeri politice) se sprijină evident pe un element indispensabil pentru realizarea lui: *unitatea întregului tineret* — cerință pe care o

resimt din ce în ce mai mult tinerii italieni.

Există experiențe pozitive în acest sens — fără a mai vorbi de tradiționala unitate a clasei muncitoare, care-i unește pe tinerii socialiști și tinerii comuniști italieni.

A treia direcție în care acționează Mișcarea tineretului socialist italian privește dezvoltarea activității sale pe plan internațional, în vederea apărării păcii și destinderii, pentru colaborare cu tinerii din toate țările lumii.

În acest domeniu au apărut contraste deosebit de ascuțite între tineret și partid în problema apartenenței Mișcării tineretului socialist italian la F.M.T.D. După cum se știe, Comitetul Central al partidului, sprijinindu-se pe statut, care îi dă drepturi depline, a hotărât în majoritate (46 de voturi contra 35) să anuleze afilierea la F.M.T.D., împotriva voinței tinerilor socialiști, care, dimpotrivă, ar dori și doresc mereu să întărească legăturile cu F.M.T.D.

Totuși, hotărîrea nu a însemnat nici chiar pentru partid o ruptură politică cu F.M.T.D., ci numai o modificare a relațiilor organizatorice.

Pe plan politic, de fapt, Mișcarea tineretului socialist nu numai că va continua colaborarea cu F.M.T.D. în toate inițiativele, dar se va strădui să mărească aportul pentru reușita inițiativelor și dezvoltarea federației. Tineretul socialist se orientează spre lărgirea contactelor sale bilaterale cu toate organizațiile de tineret din lumea întreagă în

problema păcii și destinderii internaționale și a luptei împotriva imperialismului și colonialismului.

Un alt punct în care se angajează în prezent tinerii socialiști este o problemă internă, care are în același timp și o semnificație pentru politica pe plan internațional; este vorba de dezbaterile, care după recenta hotărîre a Comitetului Central al partidului în legătură cu F.M.T.D. a devenit mai importantă, pentru transformarea Mișcării tineretului socialist într-o federație care să se bucure de o autonomie mai mare, modificîndu-se în acest sens statutul partidului.

TINERII COMUNIȘTI

Federația tineretului comunist activează și ea în direcția unor mari inițiative de masă în rîndurile tineretului în problemele muncii, școlii, culturii, avînd la bază *unitatea întregului tineret*.

În aceste probleme, tinerii comuniști organizează în prezent mari adunări naționale în cursul cărora sînt indicate liniile generale ale activității lor politice.

Adunarea în care s-au discutat problemele tineretului muncitoresc și adunarea în care s-au discutat problemele sportului și ale petrecerii timpului liber s-au bucurat de un succes deosebit.

Tinerii comuniști acordă de asemenea o mare atenție problemelor educației democratice și socialiste a tineretului. Ei își aduc contribuția la popularizarea tezelor politice ale celui de-al IX-lea Congres al Partidului Co-

munist Italian. Sînt puternic angajați în lupta pentru pace și destindere.

Pe scurt, iată tabloul organizațiilor politice ale tineretului italian. Ar trebui să adăugăm orientările organizațiilor studențești, care exercită o influență politică asupra unor importante pături ale tineretului italian.

În general, putem spune că astăzi situația politică a tineretului italian prezintă aspecte foarte interesante și susceptibile pentru o dezvoltare pozitivă.

Tot mai importantă devine pentru tineret necesitatea unității. De fapt, tinerii caută ca prin inițiative comune, pe plan politic, să favorizeze participarea lor la viața politică și productivă a țării.

Lupta împotriva conformismului, a discriminării politice și a obscurantismului cultural, lupta pentru o reformă democratică și modernă a școlii, lupta împotriva șomajului, împotriva paternalismului guvernului și a falsei „sociabilități” a patronilor sînt problemele care frîmîntă tineretul italian și care, desigur, îl vor duce înainte, într-un viitor apropiat, spre o acțiune unitară, vastă și organică, pentru a constrînge clasele conducătoare să aplice integral Constituția republicană.

Aceasta nu reprezintă numai o speranță, ci și o perspectivă cu scadență apropiată.

VINCENZO BALZAMO
 secretar național al Mișcării
 tineretului socialist italian și
 membru al C.C. al P.S.I.

O NUVELA DE EMILE ZOLA

Operele lui Zola, ca „Germinal”, „Trei orașe”, „Pământul”, „Banii”, etc. au fost traduse în toate limbile lumii, și marele scriitor este bine cunoscut în toate continentele.

Scrisoarea sa deschisă către președintele republicii intitulată „Acuz” în care la apărarea unui ofițer victimă a unei mașinării antisemite și militariste, răsună și azi ca un model de vehemență clarvăzătoare. Și dacă Emile Zola a fost condamnat de tribunalele vremii, aceasta se datorește faptului că vocea marelui scriitor se ciocnea adeseori de duritatea legilor, de interese ascunse.

Ceea ce am știut mai puțin este că Emile Zola a trebuit să îndure mizerie ani îndelungați înainte de a-i fi recunoscut talentul. Mușcătura crudă a foamei, care este tema centrală a acestei nuvele, a fost simțită și de el.

Șomaj

Dimineța, când muncitorii sosesc în atelier, îl găsesc rece și întunecat ca o ruină. În fundul sălii mari, mașina stă mută, cu brațele slabe și roțile imobile. Această mașină, al cărei suflu și zgomot însufleșesc întreaga clădire, de obicei, ca bătaia inimii unui gigant, face acum atmosfera mai apăsătoare.

Patronul coboară din cabinetul său. Se adresează muncitorilor cu un aer trist:

— *Copiii mei, astăzi n-avem de lucru... Nu mai avem comenzi, din toate părțile primesc contramandări; voi rămâne cu marfa în brațe... Această lună de decembrie pe care contam, această lună de activitate în plin în ceilalți ani amenință să ruineze casele cele mai solide... Trebuie să oprim totul.*

Și pentru că îi vede pe muncitori privindu-se între ei cu spaima reînțoarcerii acasă și frica de foamea de mâine, el adaugă cu voce joasă:

— *Nu sînt egoist. Vă jur... Situația mea este și ea îngrozitoare, mai îngrozitoare poate decît a voastră. În opt zile am pierdut 50.000 de franci. Opresc lucrul astăzi pentru a nu adînci prăpastia mai mult; și nu am nici un ban pentru scadențele mele din 15... Vedeți, vă vorbesc ca un prieten, nu vă ascund nimic. Mîine poate portăreii vor fi aici; nu este vina mea, nu-i așa? Am luptat pînă la capăt. Am vrut să vă ajut să treceți peste această clipă grea; dar s-a terminat, sînt la pămînt; nu mai am o bucăciică de pîne de împărțit.*

Apoi le întinde mîna. Timp de cîteva mi-

nute muncitorii rămîn acolo cu pumnii strînși privind sculele inutile. În alte dimineți, în zori, pilele cîntau, ciocanele marcau ritmul; acum totul pare că doarme în praf și faliment. 20, 30 de familii nu vor avea ce mînca săptămîna viitoare.

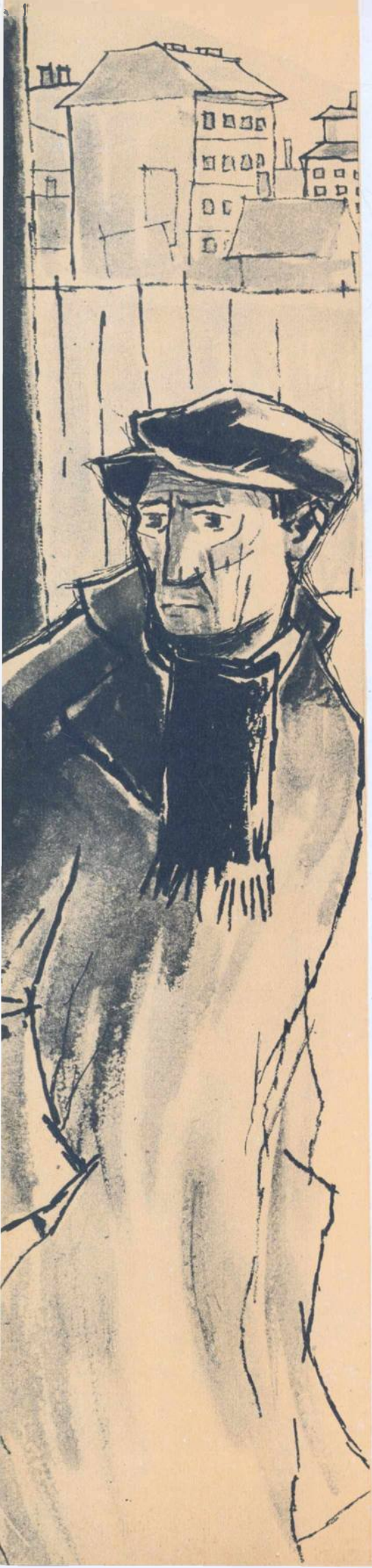
★

Muncitorul este afară în stradă, pe pavaj. A bătut trotuarele timp de opt zile fără să găsească de lucru. A mers din poartă în poartă, oferindu-și brațele, oferindu-se în întregime pentru orice treabă, pentru cea mai dezgustătoare, pentru cea mai grea, pentru cea mai periculoasă. Toate porțile erau închise.

Atunci s-a oferit să lucreze cu jumătate de preț. Porțile nu i s-au deschis. Ar munci pentru nimica toată. Este șomaj. Îngrozitorul șomaj, funebru pentru mansarde. Panica a oprit toate industriile, și banii, banii lași s-au ascuns.

După opt zile s-a terminat. Muncitorul a făcut o ultimă încercare și se întoarce încet, cu mîinile goale, zdrobit de mizerie. Plouă. În seara asta, Parisul este plin de noroi, funebru. Merge sub ploaie fără s-o audă, fără să simtă decît foamea lui, oprindu-se și apoi pornind mai repede.

În vitrinele bijuteriilor ard luminile. Dacă ar sparge o vitrină, ar lua într-un pumn pîne pentru tot anul. Bucătăriile restaurantelor fumegă, și în dosul perdelelor de muselină albă vede oameni mîncînd. Grăbește pasul, se îndreaptă spre periferie, pe lîngă

bodegi, restaurante, cofetării, pe lângă întreg Parisul gurmând, care se etalează la ora foamei.

Fiindcă soția și fetița plîngeau dimineața, el le-a promis piine pentru seara. N-a îndrăznit să se întoarcă înainte de căderea nopții să le spună c-a mințit. Mergînd, se întreba cum va intra, ce le va povesti ca să-l asculte cu răbdare. Totuși, ele nu pot sta mult timp fără să mînce. Femeia și fetița sînt prea plîpînde.

Pentru o clipă îi vine ideea să cerșească. Dar, cînd o doamnă sau un domn trece pe lângă el și cînd se gîndește să întindă mîna, brațul i se închircește, glasul îi amuțește. Rămîne pe trotuar. În timp ce oamenii care trec încolo și încoace, văzîndu-i figura sălbăticită de foame, îl cred beat.

★

Soția muncitorului a ieșit la poartă, lăsînd-o pe fetița să doarmă sus. Femeia, îmbrăcată într-o rochie de ață, este foarte slabă.

Din fericire, ea are un bărbat bun, un soț care nu bea. Ar duce-o bine dacă nu ar pierde totul în sezoanele fără lucru. A terminat toate creditele, este datorare brutarului, băcanului, zarzavagiului și nu îndrăznește să mai treacă prin fața prăvăliilor. După-amiază s-a dus la sora ei să împrumute 20 de franci, dar a găsit și acolo o mizerie așa de mare, încît i-au dat lacrimile, fără să spună nimic, și amîndouă, ea și sora ei, au plîns mult timp. Cînd a plecat a promis că va aduce o bucăciică de piine dacă soțul ei se va întoarce cu ceva.

Trecătorii o împing. Se face mică, pentru a nu supăra pe cineva. Bărbații o privesc în față; simte uneori respirații fierbinți care-i ating gîtul. Întreg Parisul, strada cu noroiul ei, cu luminile ei, mașinile care trec par că vor să o prindă în șuvoiul lor. Îi este foame. În față îl vede pe brutar și se gîndește la micuța care doarme sus.

Apoi, cînd a venit soțul, mergînd pe lângă case abătute, l-a privit neliniștită, agitată:

— Ai găsit ceva?

El nu răspunse; aplecă doar capul. Atunci ea se ridică cea dintîi, palidă ca un mort.

★

Sus, micuța nu doarme. S-a trezit, se gîndește în fața capătului de luminare care se

casă a pătruns un vînt rece. Niciodată n-a fost mulțumită; mereu i-a fost foame.

Este ceva adînc în care cade fără să poată înțelege. Întregii lumi îi este foame. Ea a încercat totuși să se obișnuiască cu foamea, dar n-a putut. Crede că este prea mică, că trebuie să fii mare ca să știi totul. Mama știe, fără îndoială, ceea ce nu se spune copiilor. Dacă ar îndrăzni, ar întreba-o cine te aduce pe lume ca să-ți fie foame.

Apoi, este așa de urît la ei. Privește fereastra în care se zbate pînza de plapumă, pereții goi, mobilele schiloade, acest rușinos grajd pe care șomajul îl face și mai urît, și mai plin de desperare. În ignoranța ei crede că a visat camere călduțe, cu obiecte frumoase, strălucitoare; închide ochii pentru a revedea totul și prin pleoapele mici lumina luminării devine o splendidă lumină aurie, în care vrea să pătrundă și ea. Dar vîntul suflă, un curent de aer intră pe fereastră, și atunci ea are un acces de tuse. Ochii îi sînt plini de lacrimi.

Altădată îi era teamă atunci cînd rămînea singură; acum nu mai știe de frică, îi este egal. Cum n-a mîncat din ajun, se gîndește că mama ei s-a dus după piine. Ideea asta o bucură. Va tăia piinea în bucăți mici; le va lua încet, una cîte una; se va juca cu piinea.

Mama s-a întors, tatăl a închis ușa. Mi-

iu

Tremură din cauza vîntului înghețat de afară. Nu mai are nimic acasă; a vîndut toate; opt zile fără lucru sînt suficiente pentru a goli toată casa. În ajun vînduse la un negustor de haine vechi o mîină de lînă ce-i mai rămăsese în plapumă; nu mai avea plapumă; nu-i mai rămăsese decît pînza și-o agățase la fereastră, pentru a împiedica vîntul să intre, căci micuța tușea rău.

Fără să spună soțului ei, căutase ajutor prin vecine. Șomajul lovește însă mai crunt femeile decît bărbații. Noaptea aude pe scară femeii nenorocite care suspină. A întîlnit una în picioare în colțul străzii; alta murise; alta dispăruse.

sfîrșește pe un colț al mesei. Și nu se știe ce trece monstruos și sfișietor pe figura acestei copile de șapte ani, cu trăsăturile veștejite și serioase de femeie trecută. Stă pe marginea lăzii, care-i servește drept culcuș. Picioarele ei goale atîrnă tremurînd; mîinile de păpușă bolnavă adună la piept cîrpele care o acoperă. Simte în piept o arsură, un foc pe care ar vrea să-l stingă. Se gîndește.

Niciodată n-a avut jucării. Nu poate merge la școală pentru că n-are pantofi. Cînd era mică își amintește că mama ei o scotea la soare. Dar aceasta s-a petrecut de mult. Au trebuit să se mute; de atunci i se pare că în

cuța le privește mîinile foarte surprinsă. Și cum ei nu spun nimic, după o clipă ea repetă pe un ton înduioșător:

— *Mi-e foame, mi-e foame.*

Tatăl și-a luat capul în palme și stă într-un colț înțunecos; e zdrobit, cu umerii scuturați de suspine grele. Mama, înghițîndu-și lacrimile, a venit s-o culce din nou pe micuță. O acoperă cu toate țoalele din casă, îi spune să fie cuminte și să adoarmă. Dar fetița, care clănțăne din dinți de frig și care simte focul din piept cum o arde, devine îndrăzneată. Se agață de gîtul mamei și, încet, o întreabă:

— *Spune, mamă, pentru ce ne e foame?*

In cadrul celui de-al III-lea Concurs al tinerilor actori din teatrele dramatice, pe scenele teatrelor noastre, zi de zi, seară de seară, s-au desfășurat în fața juriului spectacole ale tinerilor regizori, creații valoroase ale tinerilor actori din aproape toate teatrele orașelor patriei noastre. Vîrsta participanților? Cel mai „bătrîn” nu avea mai mult de 30 de ani... Iar la sfîrșitul concursului, răsplata muncii. Celor mai buni li s-au decernat premii.

Dintre cei care au fost premiați ne-am oprit la cîțiva, care au reținut atenția spectatorilor prin jocul lor.

Silvia Popovici este o actriță care cu cîțiva ani în urmă (1956), absolvind Institutul de artă teatrală și cinematografică, a jucat într-un film de scurt metraj, „La mere”, după o nuvelă a lui A.P. Cehov. Iar în producția de an a apărut în două piese: „Căsuța de la marginea orașului” și „Caleașca de aur”; în cele două roluri, Nadejda și respectiv Marika, a realizat două eroine de aceeași vîrstă distinct conturate.

O parte din promoția 1956 a plecat împreună cu tînărul și talentatul regizor Vlad Mugur la Teatrul Național din Craiova. Toți au muncit mult, cu entuziasm, au obținut succese pe deplin meritate. S-au prezentat la cel de-al II-lea Concurs al tinerilor actori. Silvia Popovici în rolul Magdei din piesa „Arcul de triumf” a lui Aurel Baranga a fost menționată. Teatrul din Craiova a pus apoi în scenă „Hamlet”, în care Silvia Popovici a realizat cu talent o convingătoare Ofelie. După 3 stagiuni la Craiova, Silvia Popovici s-a prezentat la București la concursul Teatrului Național, unde a fost angajată. Iar acum tînăra actriță interpretează roluri pe prima noastră scenă.

Cu ocazia celei de-a 15-a aniversări a sărbătorii eliberării Romîniei de sub jugul fascist, 23 August 1959, la Teatrul Național s-a montat piesa dramaturgului român Horia Lovinescu „Surorile Boga”. În acest spectacol, Silvia Popovici a avut de interpretat rolul Ioanei, cea mai mică dintre surori. Examenul greu ce-l constituia rolul l-a trecut cu succes. Eroina parcurge un drum greu de la o fetișcană îndrăgostită nebunește de bărbatul ei pînă la femeia cinstită, integră, capabilă să discearnă că cel pe care-l iubește este un ticălos, pe care singură-l va deferi autorităților. Gama aceasta întregă, plină de nuanțe, de semnificație, ne-a demonstrat că Silvia Popovici este o actriță cu mari calități în rolurile de compoziție. De altfel, cea mai autentică confirmare a acestei afirmații ne-a dat-o tînăra actriță în rolul Verei din piesa „Cel din urmă” de M. Gorki, rol pentru care Silvia Popovici a obținut la acest concurs premiul I.

În întunecata și murdara familie a polițaiului țarist Kalomișev, Vera — Silvia Popovici — este singura apariție luminoasă, curată. De la naivitatea excesivă a Verei la dorința enormă de a cunoaște totul, la stîngăcia și gravitatea plină de emoție a copilei ce se vrea luată în seamă, artista marchează aceste treceri cu discreție și inteligență.

Îl iubește pe tatăl său, pentru că este convinsă că-i un „erou” după toate coordonatele în care se încadrează eroii visurilor sale pure și naive și refuză cu desperare să creadă în părerile fratelui său Piotr despre adevărata față a tatălui lor.

Vera are toate atributele unei autentice

eroine. Este romantică, cinstită, curată, luminoasă, naivă (crede că Iakovev este eroul visurilor sale... „numai că nu știe să povestească...”), dar societatea o va trezi foarte curînd la realitate, demonstrîndu-i, după o scurtă și tristă experiență, că eroul său este „un mic laș, demn de plîns.” Și cînd, complet transfigurată, cu durere în glas, cu o enormă luciditate, Vera spune:... „Nici nu știi, mamă, ce gunoi sînt oamenii, cîtă murdărie zace în ei!”, Silvia Popovici ni se prezintă ca o „bătrînoară mică”... cu „inima strivită pentru toată viața”...

Folosind un joc sobru, lipsit de orice urmă de patetism, Silvia Popovici a realizat un rol de o mare vibrație dramatică, definind destinul tragic al Verei, înfrîntă, condamnată de societatea sa. Premiul I, pe care l-a primit, a răsplătit din plin talentul și munca plină de seriozitate a tinerei actrițe.

★

La Teatrul Municipal, tînărul actor Victor Rebenciuc, îmbrăcat cu niște lucruri zdrențuite, abia a ieșit într-o pauză în timpul repetiției cu piesa „Azilul de noapte”, la care lucrează în prezent în regia lui Liviu Ciulei. Mulți auditori ai posturilor noastre de radio i-au reținut numele din rolurile pe care le-a interpretat în piesele transmise la emisiunea „Teatru la microfon”. În legătură cu acest gen de teatru, mărturisește că rolul care i-a plăcut mai mult din cele pe care le-a interpretat a fost „necunoscutul” din „Ultima etapă” de E.M. Remarque, unde a fost ajutat de regizor cu multă meticulozitate și unde el, un tînăr actor, a trebuit să fie partenerul încercatei actrițe Tanți Cocea.

Îndrumările prețioase pe care le-a primit în anii studenției de la emerita sa profesoară

În familia Kolomișev, Vera (Silvia Popovici — prima de la dreapta la stînga) asistă des la scene de confruntare penibile...

Tineri
actori
de
Teatru

artista poporului Aura Buzescu s-a străduit să le transpună în viață pe scena Teatrului Municipal; ele i-au fost de mare ajutor, mai ales atunci când a avut de jucat alături de maeștri ai scenei noastre, ca Artista poporului Lucia Sturdza-Bulandra, în „Nebuna din Chaillot” și „Profesiunea doamnei Warren”, sau de Clody Berthola și Jules Cazaban, în „Moartea unui comis voiajor” de A. Miller. Despre rolul lui Biff din această piesă, V. Rebenciuc a ținut să vorbească în mod special cititorilor revistei „Tineretul lumii”:

Era bucuros că la numai 3 ani de la terminarea Institutului de artă teatrală colectivul teatrului i-a încredințat acest rol greu și complex. Un asemenea rol și-l dorește orice actor. Și Victor Rebenciuc a fost fericit când l-a primit. Dar când au început repetițiile a înțeles cu adevărat dificultățile pe care le ridică interpretarea acestui personaj cinstit și curat sufletește, care urăște minciuna și ipocrizia, care suferă atât de mult încât ajunge să-și schimbe cursul vieții din cauză că, odată, tatăl său i-a zdruncinat idealurile și imaginea frumoasă pe care o avea despre el. În timpul repetițiilor ajungea uneori să se întrebe ce l-a determinat să-și aleagă această grea muncă de actor? După seara premierei însă și după alte și alte seri de spectacole, a simțit din plin bucuria nespūsă pe care ți-o dă realizarea unei interpretări care pătrunde cu fiecare replică în inima spectatorilor.

În cadrul concursului, actorul V. Rebenciuc a interpretat în piesa lui A. Salinski „Piine și trandafiri” rolul lui Ohapkin. Rol de compoziție, Ohapkin l-a ridicat tînărului actor probleme, începînd de la fizionomia morală a unchișului, în care simțul proprietății este dominant — din care cauză Ohapkin va crede mai greu decît ceilalți țărani în înnoirea socială pe care-o trăiește — și pînă la mimica și vocea răgușită specifică a bătrînului. Victor Rebenciuc a reușit să dea personajului mult farmec și foarte multă autenticitate, merite pentru care juriul i-a decernat premiul I.

★

Gheorghe Popovici Poenaru, de la Teatrul Național din București, are doar 24 de ani

Tînărul actor Gh. Popovici Poenaru interpretînd rolul lui Lenin

Victor Rebenciuc împreună cu artistul poporului Jules Cazaban într-o scenă din spectacolul „Moartea unui comis voiajor” de A. Miller

și a interpretat pînă acum de multe ori rolul lui Lenin. Mai întîi, în Institutul de teatru, l-a interpretat pe Lenin în piesa „Orologiul Kremlinului”, în regia a doi colegi de-ai săi: Andrei Brădeanu și Cristian Munteanu. Iar cînd promoția lui a plecat la Bacău și Piatra Neamț (unde s-au pus bazele unui nou teatru), Gheorghe Popovici Poenaru a jucat în aproape 100 de spectacole rolul lui Lenin. A venit apoi la București, la Teatrul Național. Aici regizorul Moni Gheleter l-a ajutat să interpreteze rolul lui Lenin din cea de-a treia piesă a mării evocări despre Lenin a dramaturgului sovietic N. Pogodin — „A treia, patetică”.

În cadrul producțiilor din institut, Gheorghe Popovici Poenaru a jucat roluri foarte diferite: de la Ion Sorcovă din „Domnișoara Nastasia” de Gh. M. Zamfirescu, Herman din „Dezertorul” de M. Sorbul, Iliuță din „Trei

generații” de Lucia Demetrius pînă la Spiridon Biserică din „Mielul turbat” de A. Baranga.

Ce l-a ajutat să poată interpreta roluri atât de diferite? Îndrumarea plină de dragoste și răbdare a fostului său dascăl artistul poporului Ion Finteșteanu, pentru care tînărul actor are numai cuvinte de laudă și admirație. Pentru că — așa după cum mărturisește Gh. Poenaru — maestrul Finteșteanu l-a format nu numai ca actor, ci și ca om, i-a dăruit meseria, i-a dat posibilitatea să aibă satisfacții în muncă, i-a permis, prin rolurile în care l-a distribuit, să aibă un orizont scenic mai larg.

★

Succesele deosebite din ultimii ani ale tînerei generații de actori la care se referă aceste cîteva însemnări prilejuite de un concurs al tinerilor interpreți de pe scenele teatrelor din Republica Populară Romînă, ne fac să ne gîndim la minunatele condiții de muncă și creație pe care le au aceia care vor fi schimbul și mîndria de mîine a artei noastre dramatice. În regimul democrat-popular, drumul tînărului artist spre măiestrie, spre culmile creației, este călăuzit cu grijă de pe băncile institutului. Maeștrii scenei romînești îi educă cu grijă și răspundere, îi formează ca actori și cetățeni. Colectivele teatrelor, regizorii, ceilalți actori mai în vîrstă, tovarășii lor îi ajută să păsească mereu spre o mai înaltă calificare artistică, să-și valorifice din plin calitățile interpretative. Iată de ce e firesc ca succesele tinerilor actori să fie înțelese, în primul rînd, ca un prinos al recunoștinței pe care tînăra generație a scenei noastre o poartă poporului muncitor, pe care îl slujește, partidului clasei muncitoare — părintele și învățătorul său.

ELENA SCHIBINSKI

UN APEL

EMOȚIONANT

DIN MADRID

Redacția „Tineretul lumii” a primit din partea soțiilor, mamelor, fetelor și surorilor deținuților politici spanioli un emoționant apel. Acest apel se adresează cititorilor noștri, fiecăruia în parte și tuturor. Sîntem mîndri de încrederea acordată revistei și cititorilor noștri de către poporul spaniol. Sîntem convingiți că cititorii vor face în așa fel încît această încredere să fie deplin meritată și vor trimite proteste în Spania. Cerem tuturor prietenilor să ne informeze pentru a menționa acțiunile lor în revista noastră:

„Prietenilor cititori ai revistei «Tineretul lumii»,

Ne adresăm încă o dată vouă, convingiți că apelul nostru va fi auzit. Sîntem un grup de femei, soții, mame, fiice, surori ale deținuților politici spanioli, care în majoritate se află în

închisori de 10, 15 și 17 ani. Am aflat că duceți o campanie prin care cereți guvernului franchist amnistie generală pentru toți deținuții și exilații politici din Spania. Dar dictatura vrea să treacă sub tăcere sutele de mii de glasuri care cer libertate pentru deținuți, procedînd la revizuirea procesului. Vrem să demascăm această nouă urzeală care nu are alt scop decît să înșele opinia publică mondială și astfel să pună capăt campaniei de solidaritate desfășurate în lumea întreagă.

Mai mult ca totdeauna este necesar în prezent ca voi, dragi prieteni cititori, să vă înzeciti eforturile cerînd punerea în libertate imediat a tuturor deținuților politici și reîntoarcerea exilaților spanioli, unii condamnați la pedepse monstruoase, alții siliți să trăiască departe de patria lor pentru „crima” că iubesc pacea și libertatea Spaniei.

Vă cerem, de asemenea, să adresați scrisori de protest Organizației mondiale a sănătății, demonstrînd că deținuții politici spanioli sînt lipsiți de asistența sanitară cea mai elementară. În ultimul an, aproape toți deținuții din închisoarea Burgos au suferit de infecții intestinale pentru că apa ce li se dă vara nu este potabilă. Lipsa de îngrijire medicală le-a provocat colite spastice cronice. Cele cîteva medicamente pe care le au la dispoziție sînt cumpărate cu sacrificii de familiile lor. La aceasta trebuie adăugat că, în aceeași închisoare, majoritatea deținuților suferă de mai multe boli în același timp, din cauza condițiilor proaste de viață și a subalimentației. Cînd doctorul îi acordă atenție cuiva înseamnă că acesta se apropie de moarte. În anul 1958, 6 deținuți au murit atunci cînd doctorul a prescris transferarea lor la infirmerie — era prea tîrziu.

Pentru că este inuman ca oamenii să se stingă încetul cu încetul în astfel de condiții, vă cerem, tineri din lumea întreagă, să ne ajutați, adresînd protestele voastre ministrului Justiției și chiar șefului guvernului spaniol pentru ca soții

noștri, fiii, părinții și frații noștri să revină la căminele lor. Incredințate de solidaritatea voastră, vă trimitem cele mai bune urări de pace și libertate pentru toate popoarele lumii”.

MARIA CASADO, BERTA VILLA, ANTONIA PEREZ, AUGUSTINA DIAZ, LUISA SANCHEZ, JULIA MUNOZ, ADELINA DIAZ ARROYO

Madrid, decembrie 1959

Scenă caracteristică în Spania: postul gărzii civile. Regimul franchist se sprijină pe baloane

CINE VREA SA CORESPONDEZE CU NOI?

Wilhelm Czakan, Havirov III, 1032 u Ostravy, R. Cehoslovacă; în limbile germană, polonă și engleză, pe teme diferite.

Japczak Kazimir, Jerowice Fabr, str. Chriswelda 6, pow Chelm, R. P. Polonă; 19 ani, despre filatelie, cărți poștale, discuri, în limbile polonă, rusă și engleză.

Roberto Orlandi, R. Marechal Deodoro 1640, Sao Carlos — S.P. Brazilia; 20 de ani, despre fotografii, cărți poștale, în limbile engleză, germană și spaniolă.

Wang Shun Yi, 84 a Slompretan Surabaya, Indonezia; despre timbre, cărți poștale, în limbile chineză, engleză și indoneziană.

Dr. Uhrin Janos, Bonhyad, Rakoczi T. u. 148, R.P. Ungară; cărți poștale, timbre, ziare, cinema, teatru, în limbile maghiară, rusă sau engleză.

Moyo Paul, college Evangélique, Libamba Makak, Kamerun; 17 ani, în franceză.

Josefina Madruga, Calle 27° 160 Vedado, Havana, Cuba; filatelie, în limba spaniolă.

Paul Ben Okrah, A.O.J., BLK 3, Aboabo, Kumasi, Ghana; în limba engleză, cu tineri din toate țările.

German Puyana Garcia, Calle 50, nr. 27—A—42, Bucaramanga, Columbia; schimb de timbre cu toate țările, îndeosebi cu Europa orientală, Asia și Africa, în limba spaniolă.

Jorge Chacin, Urb. San Martin, Bloque 4/6/8 Caracas, Venezuela; cu toate țările, îndeosebi cu U.R.S.S. și R.D.G., schimb de timbre, în limba spaniolă.

Pavlina Georgieva, Russe, Alei Vosraschdgnije, str. 64, R.P. Bulgaria; 18 ani, în limbile germană, rusă și bulgară, pe teme diferite.

Erich Zöfl, Potsdam, Vogelsang 6, R.D.G.; 18 ani, despre filatelie etc. în limbile engleză și germană.

Vladimir Drokinov, Moscova 5 252, 2 — aj Pescianaia 3, Z. 18, U.R.S.S.; cărți poștale, vignete de pe cutii de chibrituri etc., în limbile germană și rusă.

Philippe Trogneux, 19, rue de Calvaire, Saint Cloud, Seine et Oise, Franța; 24 de ani, despre probleme culturale, în limbile franceză, engleză, spaniolă, rusă, portugheză, germană și italiană.

Janina Kania, Kowa Wies 67, Pow Myslenice, Woy Krakow, R.P. Polonă; despre muzică ușoară, cinema, sport, în limbile germană, rusă și polonă.

Heinz Blümel, Fiendship Club, Görlitz, Klosterplatz 20, R.D.G.; despre filatelie, politică, teatru, cărți poștale, cinema, în limbile germană, rusă și engleză.

F. W. Goellisch, Würselen/Aachen, Postfach, R.F.G.; despre filatelie, cinema, fotografii, cărți poștale, în limbile engleză, germană și franceză.

Saifudin I. Travadi, B.B. House, 3 Lati Plot, Raykot Saurashtra, India; 19 ani, despre filatelie, fotografii, politică etc., în limbile engleză, hindusă și urdu.

Johannes Haraka, Kivioli, Herne 7—15, U.R.S.S.; filatelie, cărți poștale și reviste, în limbile germană, engleză, rusă, finlandeză.

Kerek Tibor, Budapesta XX, Szabadsag u. 28 (Pesterzsébet), R. P. Ungară; 27 de ani, despre vignete de pe cutii de chibrituri, timbre, cărți poștale, în limbile rusă, germană, spaniolă.

Magdolna Weber, Hatvana Madach u. 16, R. P. Ungară; 19 ani, despre cinema, teatru, în limbile italiană, engleză și rusă.

Tineretul lumii

RĂZBOI

deschide
ancheta:

SAU PACE

ÎN EUROPA

A stăzi, în Europa, un singur stat ridică revendicări teritoriale. Este statul lui Adenauer. Nu există săptămână în care cite o persoană cunoscută sau un ziar să nu revendice drept teritorii germane anumite provincii franceze, cehoslovace, poloneze sau sovietice și să pretindă că vor „unifica” Germania fără a ține seamă de regimul popular din Republica Democrată Germană.

Peste câteva luni se împlinesc 15 ani de la sfârșitul unui război îngrozitor, care a ucis zeci de milioane de bărbați, femei, copii, care a făcut din Europa un continent sfirtecat de bombe. Și totuși sînt oameni care contribuie la renașterea militarismului german în zilele noastre, cînd după 15 ani soldații Wehrmachtului reinviat poartă aceleași cizme de cotropitori războinici.

Ancheta pe care o veți găsi în paginile următoare clarifică multiplele aspecte ale acestei probleme. Considerăm că această anchetă va ajuta tineretul să înțeleagă mai bine problema germană, pericolul remilitarizării, al fascizării. Ancheta noastră este o acțiune premergătoare „Verii prieteniei”, în care se vor înmulți schimburile de păreri, de delegații, de scrisori între tinerii din lumea întreagă și tinerii germani, care iau parte activ în R.D.G. și R.F.G. la lupta pentru pace, împotriva înarmării atomice.

Sîntem siguri că din această înțelegere se va naște puternica voință de a acționa împreună împotriva amenințării unui nou război, pentru ca viitoarea conferință la nivel înalt să-și atingă obiectivele, să facă să triumfe politica de dezarmare, de coexistență pașnică.

Pentru aceste obiective, tineretul din lumea întreagă va fi mobilizat și va face să fie auzită peste tot vocea rațiunii, a lumii viitorului.

○ manifestație împotriva înarmării atomice a R.F.G., la München

1960

ÎNARMAREA ATOMICĂ A R. F. G.

Cancelarul Adenauer și ministrul său de Război Strauss s-au hotărât să depășească termenele: în anul 1960, mai devreme decât prevăzuseră inițial, vor să termine înarmarea atomică a armatelor vest-germane.

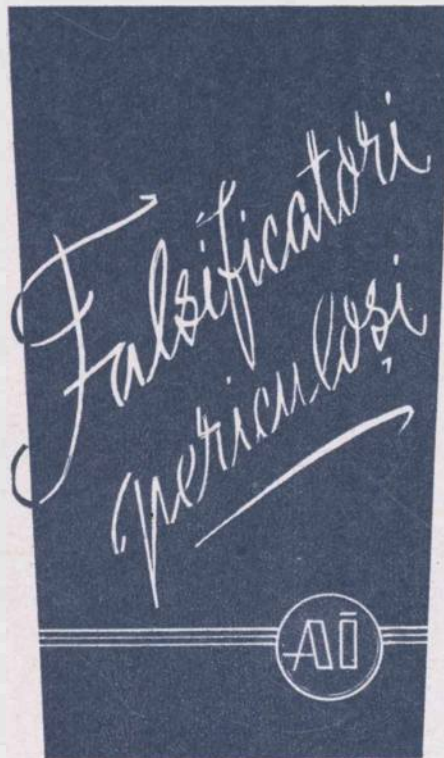
În ultimele luni au obținut de la Organizația statelor europene diferite derogări pentru acordurile de la Paris care, în mod teoretic, ar fi trebuit să stăvilească înarmarea atomică în R.F.G.

Care este planul lui Adenauer, al cărui preț apasă greu asupra nivelului de viață al vest-germanilor?

Toate diviziile „Bundeswehrului” (armata federală) vor fi dotate cu armament atomic. În prezent, armata de la Bonn dispune de două batalioane de artilerie înzestrate cu rachete atomice americane de tip „Honest John”. Înarmarea atomică a diviziilor vest-germane a fost stabilită în mod demonstrativ concomitent cu desfășurarea conferinței miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva, pentru a torpila, după dorința lui Adenauer, tratativele în vederea destinderii. Puțin după aceea, Bonnul a hotărât să creeze o centură de rachete atomice în jurul districtului Ruhr, unde există o populație densă; această centură formează prima parte dintr-un lanț de baze de lansare care vor trebui să se extindă de la Baden-Württemberg pînă la Marea Baltică, lanț în care verigile sînt formate de unitățile atomice americane deja instalate. Harta noastră demonstrează aceste pregătiri.

Nu putem fi decît neliniștiți în fața unei astfel de politici, mai ales cînd ea este însoțită de amenințări atît de puțin deghizate ca acelea ale lui Strauss, care declară în Bundestagul de la Bonn: „Nu cunosc decît un caz, cazul roșu”.

Această frază i-a atras o replică usturătoare din partea deputatului Reinhold Maier (F.D.P.): „Cel care vorbește astfel într-o zi va trage cu gloanțe. Acest ton ne vorbește despre război și cheamă la război. Am ascultat astăzi nu pe ministrul Apărării într-o republică federală pe cale de înarmare, ci pe ministrul de Război al Reichului. Acesta nu este limbajul unui stat pașnic, ci limbajul unui stat militarizat, înarmat pînă-n dinți”.

ISTORIEI

Putem trage concluzii exacte despre scopurile politice ale unui stat după ceea ce îi învață pe copii la școală. Dacă astăzi în cărțile școlii vest-germane se încearcă să se treacă sub tăcere, să se minimalizeze sau chiar să se scuze atrocitățile naziste din timpul celei mai întunecate epoci a istoriei germane, a nazismului, aceasta este o demonstrație evidentă a intenției cercurilor conducătoare din Germania occidentală de a-i împiedica pe tineri să cunoască adevărul.

Această tendință se vede foarte net în două dintre cele mai uzitate cărți în școala vest-germană. Este vorba de volumul VII din „Elemente de istorie” („Grundzüge der Geschichte”), care tratează despre epoca „De la începutul revoluției franceze din 1789 pînă astăzi”, Editura „Moritz Diesterweg” (ediția a opta corectată și îmbunătățită, 1959), și volumul IV (ediția A) din „Istoria prescurtată”, Editura „Ernst Klett”, Stuttgart, care descrie evenimentele din 1890 pînă la 1957 sub titlul: „Sistemul de state mondiale și democrația de masă”.

În prima carte, se tratează despre toată epoca fascistă din anul 1933 pînă în anul 1945 numai în nouă pagini. În opt rînduri sînt cuprinse incendierea Reichstagului, lagărele de concentrare, masacrarea evreilor, se vorbește despre „metodele brutale” ale S.A. și S.S., foarte simplu, ca despre o „teroare ilegală”. Nu se pomenește un cuvînt despre mișcarea de rezistență. Numai răscoala ofițerilor din 20 iulie 1944 este admisă de autor, dar nu-i acordă decît șase rînduri. Se poate spune același lucru despre cartea din ediția Klett. Aci citim, de exemplu, următoarele despre antisemitism: „În timpul celui de-al doilea război mondial, s-a făcut experiența îngrozitoare de a nimici fizic milioane de evrei

Tineri vest-germani care au fugit în R.D.G.: o companie mai puţin pentru Adenauer!

Preferă Libertatea

Numărul de tineri vest-germani care fug în R.D.G., pentru a scăpa de serviciul militar obligatoriu în armata federală, creşte mereu. Ei fug de militarismul german. Numai din ianuarie pînă în octombrie 1959, numărul tinerilor refugiați care găseau o altă viață în R.D.G. era egal cu un efectiv de douăzeci de companii. Dăni cuvîntul la doi dintre aceștia:

Horst Ohlerisch, mecanic din R.F.G. — în prezent la Stralsund, în R.D.G.

„Ordinul de chemare pe care l-am primit în anul 1958 m-a îndemnat să cer azil în R.D.G. La 4 ianuarie 1959 ar fi trebuit să mă prezint la artilerie, dar nu țineam de loc să fac așa ceva. Trebuie să spun că am fost foarte bine primit în R.D.G. și vă pot asigura din toată inima că nu mă pot plînge de nimic. M-aș bucura dacă mulți tineri de vîrsta mea (recrutați în anul 1958 și 1959) ar face ca mine și s-ar stabili în R.D.G.“

Werner Meister, turnător din R.F.G. — în prezent la Leipzig, R.D.G.

„M-am născut în anul 1938. În R.F.G. contingentul meu a fost chemat sub arme, dar, pentru că nu eram dispus și nici acum nu sînt să servesc sub ordinele foștilor ofițeri fasciști și nici să mă las instruit pentru un nou război, m-am refugiat în R.D.G. îndată după înrolarea celor de vîrsta mea. Sînt încă foarte tîndr și nu a fost ușor pentru mine să-mi părăsesc familia și prietenii. Vă declar sincer că nu regret hotărîrea pe care am luat-o. În cele patru luni de cînd mă aflu în R.D.G. am învățat multe lucruri noi. Aci, părerea muncitorului este respectată, și fiecare poate efectiv să participe la hotărîrile conducerii. Aci este o viață de muncă pașnică și tocmai acest lucru ne arată că noi toți putem fi fericiți, ne putem bucura de bunăstare și pace, fără înarmări atomice, fără serviciu militar obligatoriu pentru N.A.T.O. Mulțumesc autorităților din R.D.G. pentru primirea amabilă pe care mi-au făcut-o. Natural, aș vrea să mă întorc acasă. Dar declar aci cu toată hotărîrea: atîta timp cît Germania occidentală va fi înarmată cu armament atomic, atîta timp cît serviciul militar nu va fi interzis acolo, atîta timp cît nu vor exista condiții democratice și pașnice nu mă voi întoarce.“

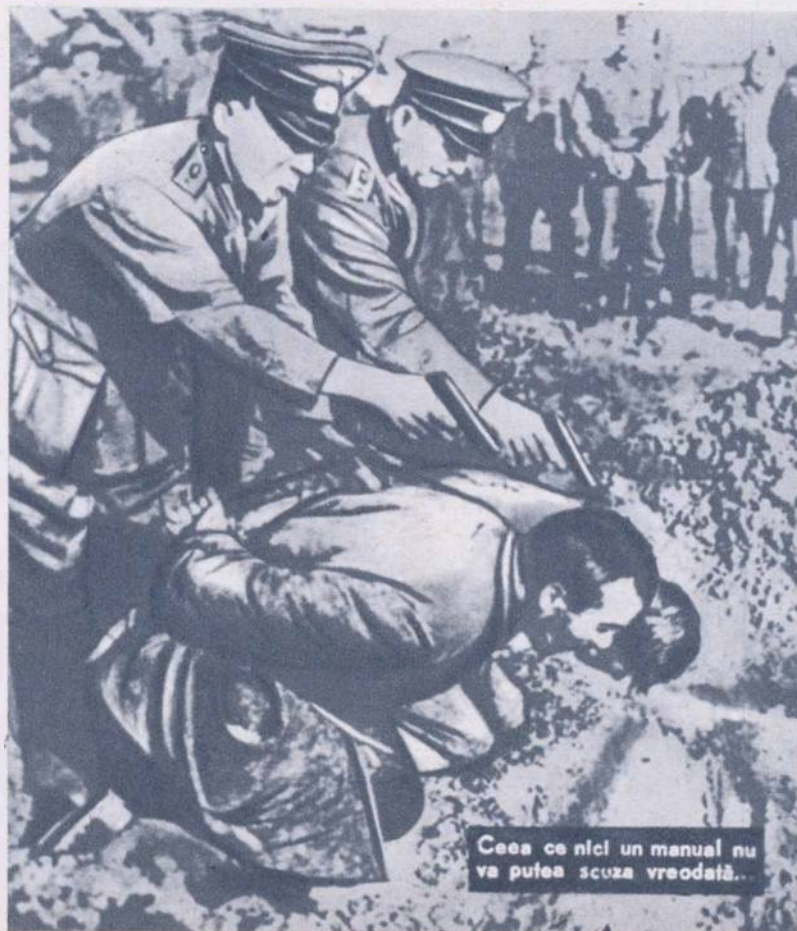
în lagărele de concentrare și în camerele de gazare“. Dar nu se vorbește despre rezultatele acestei „încercări“, ale acestei crime monstruoase, pe care autorul ar fi trebuit s-o înfiereze. În pagina următoare se poate citi: „Goering și anturajul lui au folosit faimoasa incendiere a Reichstagului și pentru a crea atmosfera necesară intimidării opiniei publice“. Nu se menționează că naziștii înșiși au incendiat parlamentul, că această acțiune le-a servit drept pretext pentru oprimarea Partidului Comunist German. De asemenea se încearcă să se minimalizeze îngrozitoarele crime ale naziștilor în lagărele de concentrare: „Numărul de bărbați și de femei germane care au trecut prin lagărele de concentrare — se spune în carte — este apreciat între 750.000 și 1,2 milioane, dintre care numai deținuți politici 50.000 pînă la 60.000 și condamnați la moarte pînă în anul 1938—12.000“. Se preferă, desigur, să se ascundă proporțiile pe care le-au luat asasinatele în masă organizate de fasciști în timpul celui de-al doilea război mondial.

Dar aceasta nu reprezintă totul. Dr. Hans Herzfeld, profesor la Universitatea „liberă“ din Berlinul occidental, serie sub titlul „Prezentul“, înțelegînd prin aceasta epoca între 1945 și 1958, despre procesul de la Nürnberg: „Chiar dacă era inevitabil și necesar să fie pedepsiți criminalii, aceste procese... au minimalizat sentimentul poporului german despre propria sa valoare“. Nimic nu este de mirare cînd acest profesor prezintă denazificarea ca o nedreptate și cînd găsește această formulă de necrezut: „Se apreciază la 12 milioane numărul germanilor care ar fi trebuit să apară în fața comisiilor de denazificare. Dacă-i adăugăm pe sinistrații de pe urma bombar-

damentelor din Germania, 4,5 pînă la 6 milioane la sfîrșitul războiului, din 61 milioane de germani, mai mult de 15 milioane ar fi fost dezdădăcinați sau compromiși pentru toată viața“. Se vorbește despre fasciști ca despre victime regretabile, în timp ce abia se menționează adevăratele victime ale fascismului. Nici un cuvînt despre cei eliberați din lagărele de concentrare, despre cei emigrați care se întorc în patria lor și care trebuie să-și înceapă viața de la nimic. Aceasta arată clar încercarea de reabilitare a naziștilor de orice fel.

Adenauer și adepții lui speră ca printr-o astfel de atmosferă să găsească teren propice pentru așîțările lor deschise la „eliberarea“ teritoriului din R.D.G. și la recucerirea vechilor teritorii din „răsăritul Germaniei“. Dar în același timp în Germania occidentală se ridică tot mai multe glasuri care cheamă la o judecată sănătoasă și reprezintă forțe capabile să impună o schimbare a acestei politici revanșarde. Fiecare om iubitor de pace trebuie să se simtă obligat să sprijine aceste forțe ale păcii.

DIETER GUDERJAHN

Ceea ce nici un manual nu va putea scuza vreodată...

PROCESUL DE LA D O R T M U N D

Cei trei acuzați, de la stînga la dreapta: Günther Hillmann, muncitor din München, fost administrator al Comitetului festivalului din Republica Federală Germană; Klaus Steffen, muncitor la Hagen, fost responsabil de presă al comitetului; Walter Eischer, preparator chimist la Witten, în Ruhr, membru al conducerii Comitetului festivalului

n

umai la cincizeci de pași de poarta Tribunalului departamentului din Dortmund, la un chioșc de ziare, în colțul străzii, vedem „Ziarul soldatului german” cu chenar negru și titluri roșii. Acest ziar se dedă în fiecare săptămîină la atacuri împotriva altor popoare: el ridică imnuri de slavă războiului și Wehrmachtului fascist și proclamă dreptul la anexiuni teritoriale.

În fiecare zi, funcționarii Tribunalului departamental din Dortmund, procurori-generalii, judecători, trec prin acest colț. Și numai la cincizeci de pași, în biroul nr. 24 al Tribunalului departamental din Dortmund, trei tineri se află pe banca acuzaților. Sînt ei oare editorii acestui ziar provocator? Procurorul-general i-a acuzat oare pe acești tineri pentru că au instigat la ură împotriva altor popoare sau pentru că au preamărit războiul fascist?

Nu, de loc! Acest ziar apare prin bunăvoința și datorită sprijinului eficace al celor mai înalte cercuri guvernamentale, iar cei trei acuzați sînt colaboratorii fostului Comitet al Festivalului din Republica Federală Germană; din 1953 pînă în 1956 ei s-au pronunțat în R.F.G. pentru promovarea ideilor de pace și prietenie între popoare și au contribuit la pregătirea Festivalurilor mondiale de la București și Varșovia.

O COMEDIE TRISTĂ

O comedie tristă se desfășoară sub ochii observatorilor în sala Tribunalului din Dortmund. Ziare credincioase guvernului vorbesc de un „proces model”. Nu din întîmplare acest proces a fost intentat în Republica Federală Germană chiar în acest moment.

La Viena, partizanii „războiului rece” au lăudat avioanele care scriau pe cer lozincă: „Festival fără noi”, provocînd furtuni de risete printre cei 17.000 de participanți veniți din toate țările lumii. Inițiativele antifestivaliștilor au eșuat. Ideile coexistenței pașnice, ale destinderii și înțelegerii internaționale își fac tot mai mult loc în rîndurile tineretului din lumea întreagă și deci și ale tinerilor din R.F.G.

Conferința la nivel înalt este gata să se deschidă.

După succesul Festivalului de la Viena, în numeroase organizații de tineret din Republica Federală Germană se manifestă din ce în ce mai mult dorința de a participa în mod oficial la viitorul festival. Conducerile organizațiilor Tineretului socialist, Tineretului sindical, Prietenilor naturii și ale diferitelor organizații studențești proiectează să participe în mod oficial la festival. Dar partizanii „războiului rece”, organizatorii acțiunilor împotriva festivalului nu vor să se mulțumească cu înfrîngerea de la Viena: Ei văd că voința de pace a tineretului le paralizează tot mai mult acți-

unile. Ei au recurs deci la vechea metodă de care dispun cînd voința majorității poporului nu corespunde propriei lor voințe: apelează la procurorul-general, cer persecuții politice. Procesul de la Dortmund nu este un semn de forță, ci o ultimă încercare a maniacilor „războiului rece” de a împiedica și opri desfășurarea situației internaționale în sensul coexistenței pașnice, care le displace.

UN EDIFICIU GOL

Trebuie să spunem că toate acuzațiile aduse celor trei tineri sînt lipsite de teme și false. În rechizitoriul se găsesc argumentele învechite, uzate, ale „războiului rece” și ale antifestivaliștilor. Aceste născociri au fost respinse de mii de ori de viața însăși, și în primul rînd de Festivalul de la Viena. Ce-am putea spune serios despre un act de acuzare care, în ciuda faptelor, afirmă și astăzi, ca o placă veche, că festivalul este o acțiune a F.M.T.D., că el servește pentru a atrage tineretul la comunism? Avînd în vedere caracterul acestui proces, nu sîntem surprinși cînd vedem că și F.M.T.D. este acuzată în mod calomnios. Afirmatia că federația și-a propus să „difuzeze peste tot în lume bolșevismul de gen sovietic” este o afirmație atît de stupidă, încît este inutil să mai răspundem.

Ministerul Public a numit mai mult de 100 de martori și a adunat muniți de materiale. Dar „calita-

tea” acestor mărturii apare clară din cîteva exemple.

Într-o zi, președintele tribunalului arată două bucăți de hîrtie acuzaților. Pe ele este și ștampila Comitetului festivalului. Se pretinde că cele două hîrtii au fost folosite pentru ambalarea a două pachete: într-unul erau broșurile Comitetului festivalului, iar în altul erau aparate cu care se aplicau pe pereți și pe garduri lozinci interzise, „contrare constituției”. Acuzații au declarat că nu au văzut niciodată astfel de aparate și că, bineînțeles, nu le folosiseră. La urmă au fost interogați funcționarii poliției aduși ca martori. Dar martorii nu pot spune cu siguranță de unde provin aceste bucăți de hîrtie, pretinse probe! Se pune întrebarea: aceste probe au fost schimbate într-un fel sau altul sau au fost fabricate

în mod intenționat împotriva Comitetului festivalului?

Celelalte „probe“ ale Ministerului de Interne nu sînt nici ele mai bune. Iată, de exemplu, un „martor“ care, în spiritul actului de acuzare, confirmă că Comitetul festivalului este „o organizație camuflată“, avînd „aspirații contrare constituției“. În momentul în care i se pun întrebări asupra unor detalii concrete, el trebuie să admită însă că toate aceste afirmații se bazează numai pe presupuneri personale. „Martorul“ următor are și el o „imperfecțiune“: cu prilejul unui alt proces politic, tribunalul a declarat în mod oficial că afirmațiile lui nu sînt demne de încredere.

Mai mulți martori nu apar personal în fața tribunalului. Sînt interogați numai funcționari ai poliției care declară că au primit informațiile de la „persoane demne de încredere“. Cînd li se cere să numească aceste persoane, ei declară că n-au permisiunea superiorilor.

Toți martorii adevărați, care nu pot fi contestați și care merită fără nici un fel de îndoială toată încrederea, declară că, așa cum o dovedesc faptele, Comitetul festivalului a slujit un singur scop: cauza păcii și prieteniei între popoare. Ei au declarat că în cursul participării lor la activitatea pentru pregătirea festivalului n-au remarcat nici măcar un semn care să fi lezât într-un fel sau altul legile sau care să fi urmărit lichidarea Constituției Republicii Federale Germane.

La acest proces nu este vorba numai de soarta personală a celor trei acuzați. Este vorba de faptul că se urmărește condamnarea activităților festivalului, a ideilor păcii și prieteniei între popoare ca idei „contrare constituției“ și „ostile statului“.

În momentul în care scriem aceste rînduri, sentința n-a fost încă dată. Totuși este sigur că persecuțiile nu pot opri victoria ideilor festivalului în lumea întreagă și deci și în Republica Federală Germană. Ideile prieteniei și păcii sînt mai puternice decît campionii „războiului rece“ și ai urii între popoare.

GEORG POLIKEIT

TRANSFORMĂRI
APARENTE

Konny Zillacus, deputat în parlamentul englez din partea partidului laburist, a declarat: „Cu cît Adenauer se apropie mai mult de scopul lui (înarmarea atomică), cu atît mai mult vechii generali naziști și ofițeri S.S., care capătă în prezent din nou poziții importante în armata federală, devin mai insolenți. Propaganda lor revanșardă, la adresa Poloniei și Cehoslovaciei, devine tot mai zgomotoasă și mai nerușinată“.

Fotografiile noastre reprezintă același om în două împrejurări diferite în cariera sa politică. Se numește Oberländer, profesor Theodor Oberländer.

Una dintre fotografiile îl arată ca un ofițer voinic, îmbrăcat în înfățișare de campanie, iar în cealaltă îl vedem pe Oberländer transformat într-un cetățean cumsecade, cu o înfățișare pașnică...

Oberländer este în prezent ministru în guvernul Republicii Federale Germane și cea mai recentă dintre fotografiile prezintă ca ministru. Să-i dăm cuvîntul: „Marea noastră sarcină comună este astăzi Răsăritul. Acolo milioane de oameni — germani și negermani — își așteaptă libertatea. Trebuie să ne pregătim pentru sarcinile în fața cărora ne vom găsi în ziua X“.

Aceste cuvinte sună ca niște criminale incitări, acum, la douăzeci de ani după Hitler. Aceste cuvinte nesocotite au fost pronunțate la 16 iunie 1959, cu prilejul unei întîlniri a federațiilor revanșarde ale refugiaților din fostele teritorii „est-germane“. Oberländer se străduiește foarte serios să „cultive“ ideea moștenirii celui de-al „treilea Reich“.

A rămas fidel lui însuși. Acum 20 de ani scria cu nerușinare următoarele în revista fascistă „Neues Bauertum“ (aprilie-mai 1940, nr. 45): „Germanizarea teritoriilor din Răsărit trebuie să fie în orice caz totală... Această sarcină cere ca milioane de oameni de naționalitate străină să fie înlocuiți cu milioane de oameni de naționalitate germană... Baza unor oameni de elită, superiori, legați de pămînt consistă în aceea că ei cultivă singuri pămîntul și că văd în aceasta datoria și onoarea lor pe care să n-o împartă cu nimeni și mai ales să n-o împartă cu oameni de sînge și naționalitate străină“.

TRECUTUL UNUI MINISTRU

Dar să examinăm cariera acestui ministru din R.F.G.

Oberländer a participat în mod activ la lovitura lui Hitler din 1933 de la München, al cărei scop era căderea Republicii de la Weimar și stabilirea dictaturii fasciste.

După venirea naziștilor, Oberländer a făcut o carieră vertiginoasă: mai întîi a fost conducător al partidului nazist în Prusia orientală, apoi șeful Ligii Germaniei de răsărit, apoi „Hauptsturmführer“ în S. A., iar la vîrsta de 29 de ani, profesor nazist al Universității din Königsberg (Kalininograd).

La Königsberg, Oberländer a fost unul dintre organizatorii esențiali ai celebrei coloane a V-a și specialiștii în spionaj și activitate de diversivne împotriva țărilor vecine cu Germania, mai tîrziu invadate de naziști.

După închiderea universităților cehe de către fasciști, Oberländer a fost însărcinat de Gestapou, la 17 noiembrie 1939, să colaboreze în calitate de „specialist“ la lichidarea completă a universităților și școlilor superioare, precum și a învățămîntului ceh în ansamblul său.

În anul 1939, Oberländer a participat la declanșarea celui de-al doilea război mondial. A fost trimis la Breslau (astăzi Wrocław), în serviciul contraspionajului districtului militar nr. VIII, de care aparținea și orașul Gleiwitz, participînd la pregătirea atacului perfid al naziștilor asupra stației de emisie de la Gleiwitz, pe care Hitler l-a organizat spre a avea un pretext pentru agresiunea împotriva Poloniei. După cum se știe, agresiunea a fost începută de către serviciul de contraspionaj din Breslau împreună cu S. S.

Oberländer este răspunzător de masacrele faimosului batalion „Nachtigall“ („Privighetoarea“), din iulie 1941 la Lwow (Lemberg), cînd au fost asasinați 3.000 de cetățeni polonezi și evrei din oraș, printre care 38 de intelectuali eminenți din Lwow. În această perioadă, Oberländer era comandant și conducător politic al unității speciale „Nachtigall“, formată din fasciști ucraineni.

Dar, cu toate acestea, Oberländer se bucură de favorurile cancelarului Adenauer. Nimic nu este de mirare, căci alături de el se află fostul S. A. Schröder, ministru de Interne, și fostul fascist Seebom, ministrul Transporturilor Publice.

Sub același regim au căpătat funcții 1.000 de foști judecători călăi din vremea dictaturii lui Hitler, care au asasinat zeci de mii de luptători din Rezistență în toate țările Europei... Evident, Oberländer se află în „bună companie“.

Tăcerea suspectă a lui Adenauer în problema Oberländer nu face decît să dovedească încă o dată că statul de la Bonn este un stat de foști naziști și revanșurzi.

„Drepturile fundamentale ale finerei generații”, proclamate acum 13 ani ca o cerință indispensabilă, sînt de mult timp pentru noi o realitate. Pentru noi, tinerii din Republica Democrată Germană, drepturile politice, dreptul la muncă, la învățătură, dreptul la o viață plină de bucurii sînt o realitate.

DIN PROGRAMUL TINEREI GENERAȚII PENTRU VICTORIA SOCIALISMULUI ADOPTAT DE CEL DE-AL VI-LEA CONGRES AL TINERETULUI LIBER GERMAN DIN IUNIE 1959

1

Cifrele sînt în general privite ca ceva sec și sobru. Dar cînd ele reprezintă o realitate sînt în stare să trezească interesul nostru.

Dreptul de a participa la activitățile politice

În R.D.G. tineretul se bucură de drepturi politice reale. Constituția republicii îi garantează fiecărui tînăr dreptul la vot de la 18 ani

și dreptul de a fi ales de la 21 de ani, întrucît nu există organ reprezentativ, de la cel mai mic consiliu municipal pînă la Camera deputaților, în care să nu existe tineri. Camera deputaților, organul superior de reprezentare națională în R.D.G., cuprinde 466 de deputați, dintre care 49 au mai puțin de 30 de ani.

Dar acest drept de participare la activitățile politice este asigurat și în alt fel. Fiecare întreprindere din R.D.G. este obligată prin lege să elaboreze un plan pentru promovarea tineretului. Acest plan conține toate măsurile ce trebuie luate, conform unei înțelegeri între tinerii muncitori din întreprinderi și direcție, pentru a sprijini îmbunătățirea situației sociale, culturale și politice a tineretului. Pe de altă parte, tinerii au posibilitatea de a participa prin organizațiile de tineret din întreprinderi la elaborarea și controlul planului întreprinderii. Organismele administrative ale întreprinderii sînt obligate să țină seamă în toate privințele de propunerile făcute de organizațiile de tineret din întreprinderi.

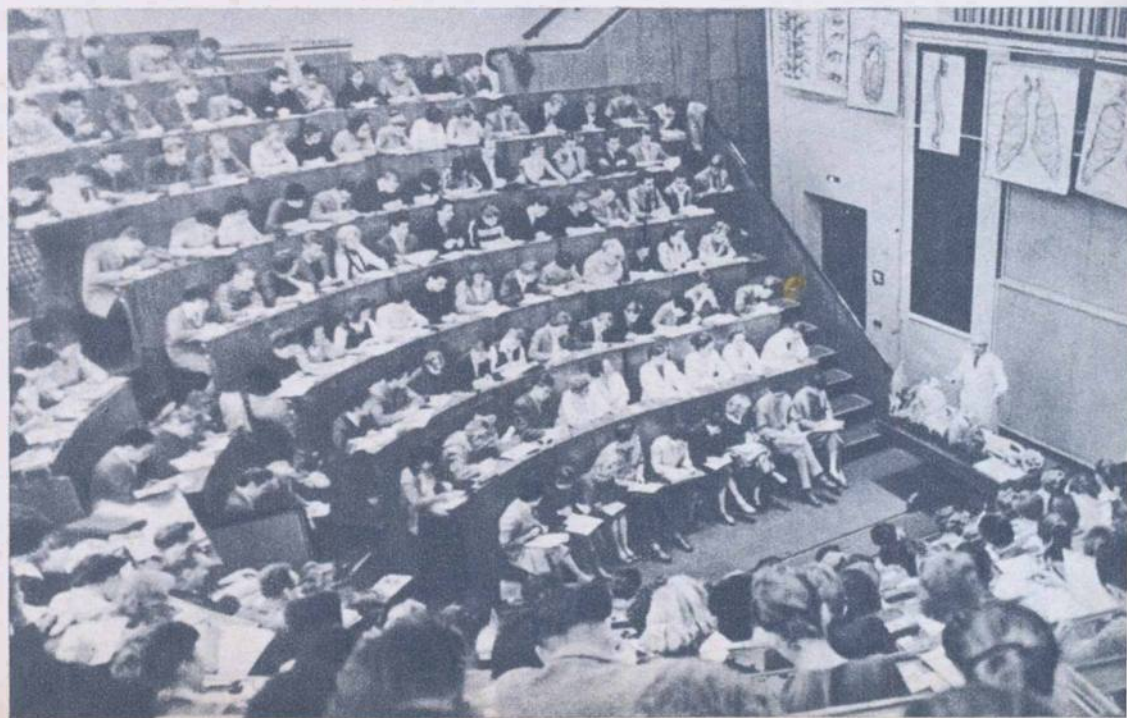
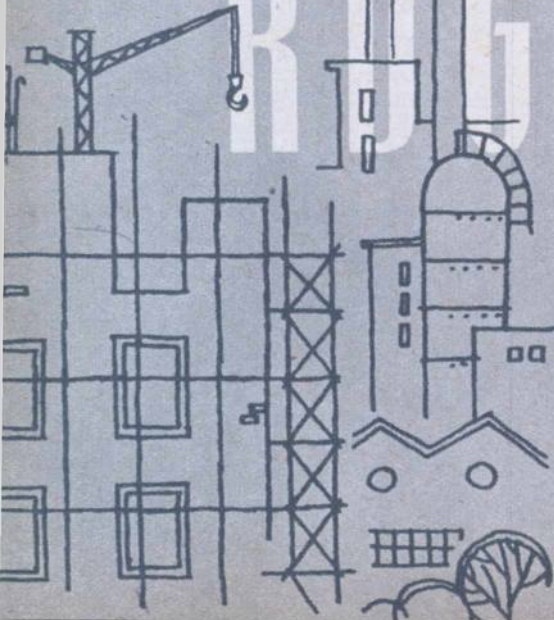
Pe șantiere, în întreprinderi, pretutindeni în producție, tinerii formează din inițiativa lor brigăzi de tineret, dintre care multe au devenit exemple de muncă excelentă pentru toți muncitorii republicii. Aceste brigăzi, adeseori conduse de un muncitor experimentat, sînt sprijinite din plin de conducerea întreprinderii. Trebuie să menționăm, de asemenea, că în conducerea fiecărei întreprinderi, începînd cu întreprinderile mijlocii, se găsește un reprezentant al tineretului. În general acest reprezentant este secretarul organizației Tineretului Liber German din întreprindere.

Prin munca lor perseverentă din anii trecuți, tinerii din R.D.G. au cîștigat încrederea guvernului într-o asemenea măsură încît tineretului i s-au încredințat mari șantiere pentru care răspunde. Astfel, Combinatul de petrol de la Schwedt și autostrada Berlin-Rostock sînt construite sub conducerea organizației Tineretului Liber German. În R.D.G. există 1.949 de șantiere ale tineretului.

Tineretul

în

R.D.G.

Dreptul la muncă

În trecut, muncitorii din țara noastră au fost adeseori victimele crizelor economice. Spectrul șomajului îi arunca mereu în lipsuri și sărăcie. Astăzi tinerii cunosc acest fenomen numai din auzite. În R.D.G. nu există șomaj. Fiecare tânăr primește o bună pregătire profesională corespunzătoare cerințelor mereu crescânde. La dispoziția tineretului, pentru a învăța, se găsesc numeroase instituții, centre de ucenici, școli profesionale pe lângă întreprinderi, cabinete tehnice etc. Importanța care este acordată acestor școli o demonstrează, de altfel, sumele cheltuite, de exemplu, pentru ucenici (6.577.300 de mărci), pentru internatele ucenicilor în întreprinderi (8.566.400 de mărci) și pentru internatele orășenești ale ucenicilor (1.754.400 de mărci).

Industria noastră se dezvoltă în asemenea măsură încât numărul muncitorilor specializați formați de curând nu este suficient pentru a satisface nevoile industriei și agriculturii. Fiecare tânăr care intră în producție primește salariu egal pentru muncă egală. Tinerii ce au mai puțin de 16 ani muncesc maximum 42 de ore pe săptămână.

Este interesant de arătat că salariul mediu al muncitorilor și funcționarilor noștri a crescut de la 256 de mărci germane, în anul 1950, la 406 mărci germane în anul 1958.

Dreptul la învățătură

Numărul de 200.000 de studenți din anul școlar 1958/1959 în școlile noastre superioare și speciale dovedește în mod convingător că dreptul la învățătură în R.D.G. este o realitate. 94% dintre studenți sînt bursieri. Mai mult, 6.300 fii de muncitori și țărani care n-au avut posibilitatea să-și facă studiile într-o școală secundară urmează cursurile în universități muncitorești și pentru țărani. În prezent, învățămîntul public în R.D.G. se gă-

sește în plină transformare. Pînă în anul 1964 va fi obligatoriu învățămîntul general și politehnic de 10 clase. În prezent sînt educați pe baza acestui sistem nou 43% dintre elevi.

În anul 1958 au fost cheltuite pentru îmbunătățirea și difuzarea materialelor didactice 11.631.200 de mărci. Dacă adăugăm la aceasta că în anul 1958/1959 circa 380.000 de tineri au frecventat cursurile serale, că aproape 2 milioane de persoane au participat la 2.271 de conferințe și manifestări culturale, putem afirma că învățămîntul în R.D.G. este la îndemîna tuturor!

Dreptul la odihnă

Mari sume sînt cheltuite pentru construirea de instituții culturale, pentru ca tot mai mulți oameni să cunoască marile comori ale artei naționale și internaționale. În anul 1957 existau aproape 200 de case și mai mult de 6.200 de cămine culturale speciale pentru tineret, unde tinerii pot să-și petreacă orele de odihnă și să învețe lucruri interesante și constructive.

În cele mai pitorești regiuni ale republicii noastre au fost construite case ale tineretului.

În activitățile sportive, tinerii găsesc noi forțe pentru îndeplinirea sarcinilor de fiecare zi. La dispoziția tinerilor se află în permanență stadioane, terenuri și săli de sport. În anul 1958 au fost cheltuite pentru construirea de baze sportive 73 milioane de mărci.

Pentru lărgirea rețelei de case de odihnă și sanatorii, guvernul R.D.G. a acordat suma de 138 milioane de mărci. Fiecare tânăr are posibilitatea să-și petreacă concediul anual într-o casă de odihnă, la țărmul Mării Baltice sau în munți, plătind pentru aceasta 30 de mărci pentru 15 zile.

S-ar putea da multe alte exemple. Nu știm de unde să începem și unde să terminăm. Toate aceste exemple demonstrează că tineretul din R.D.G. are o viață fericită.

① Hans Modrow, un activist cunoscut al organizației de tineret, membru al Camerei deputaților, la o ședință

② Auditoriul modern al Institutului anatomic - Universitatea „Humboldt” din Berlin

③ Schimb de tură: cartea de randament a brigăzii este transmisă schimbului

④ Prima cădere la schi. Nu-i totdeauna ușor...

De curînd, 80 de personalităţi ale vieţii publice şi conducători ai organizaţiilor de tineret din R.F.G. s-au întîlnit la Frankfurt pe Main şi au discutat despre cel de-al VIII-lea Festival. Printre alţii, erau personalităţi eminente ca profesorul Aufhauser, editorul dr. Rohwolt, profesoara Fassbinder şi alţii.

Ei au apreciat marea semnificaţie a festivalurilor ca cele mai importante, mai mari şi mai universale întîlniri ale tineretului din vremurile noastre. Ei au propus, după o primă consultare cu conducătorii tineretului din R.F.G şi din alte ţări, ca cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor să aibă loc în 1962 la Roma cu condiţia ca guvernul italian să asigure aceleaşi libertăţi pentru pregătirea şi realizarea festivalului pe care le-a acordat guvernul austriac cu prilejul Festivalului de la Viena.

Cel de-al VIII-lea Festival la Roma

un val de indignare în rândurile tineretului. În mii de manifestaţii şi adunări, tineretul a protestat împotriva înarmării atomice, împotriva staţionării şi stocării armelor atomice pe teritoriul german. În diferite oraşe, tineretul se uneşte în comitete de acţiune. La Hamburg s-a creat organizaţia „Tînăra acţiune împotriva înarmării atomice, pentru o Germanie fără arme atomice”; la Colonia, München şi în alte oraşe, toate asociaţiile de tineret (în afară de organizaţiile catolice şi protestante, care, mai mult sau mai puţin deschis, sprijină politica lui Adenauer sau nu i se opun de loc) s-au unit în lupta comună împotriva înarmării atomice. În regiunea Ruhrului, în inima industrială a R.F.G., tinerii muncitori au creat un „Comitet de acţiune al tineretului din uzinele metalurgice şi din mine împotriva morţii atomice”. În multe oraşe, tineretul a organizat gărzi împotriva pericolului atomic şi în acelaşi timp a sprijinit toate acţiunile altor adversari ai înarmării atomice. Cînd s-a hotărît staţionarea la Dortmund/Brakel, în Ruhr, a unei unităţi de rachete engleze, tineretul a organizat un marş impresionant de protest, a blocat strada care ducea la cazarmă, stînd o noapte întregă în faţa uşii, în stradă.

LUPTA TINERILOR DIN GERMANIA FEDERALĂ ÎMPOTRIVA ÎNARMĂRII ATOMICE

Majoritatea tineretului din Republica Federală Germană refuză planurile agresive ale militaristilor germani şi li se opune cu energie. Această atitudine antimilitaristă a tineretului se exprimă în special în lupta împotriva introducerii serviciului militar obligatoriu. Întreg tineretul muncitor şi organizaţiile sale, Tineretul sindical, Tineretul socialist german, Prietenii naturii

şi alte organizaţii, protestează prin rezoluţii, manifestaţii, adunări, demonstraţii cu torţe.

Apreciind introducerea serviciului militar obligatoriu ca o ameninţare pentru viaţa sa şi pentru pace, tineretul a avut dreptate. Puţin timp după ce a luat această hotărîre, partidul guvernamental a trecut la înarmarea atomică a Bundeswehru-ului. Această hotărîre a provocat

Cel de-al VIII-lea Festival ar trebui să fie deschis tuturor forțelor tineretului ce luptă pentru pace și prietenie din toate țările.

Participanții la întâlnirea de la Frankfurt recomandă să se creeze, începând din anul acesta, un comitet internațional pentru pregătirea celui de-al VIII-lea Festival. Ei subliniază că, după părerea lor, participarea organizațiilor de tineret din R.F.G. este necesară în interesul tineretului din Germania occidentală. Domnii Herbert Machalski, preot din Darmstadt, Helmut Rödl, xiarist din Offenbach, și prof. dr. Leo Weissmantel din Jugenheim au fost rugați să se consulte cu organizațiile de tineret din R.F.G. și din alte țări în vederea pregătirii celui de-al VIII-lea Festival.

Întâlnirea adversarilor bombelor H

Sub lozincă „Bani în loc de rachete”, tineretul muncitor luptă împotriva creșterii prețurilor, pentru salarii mai mari și pentru asistență socială, dovedind astfel că revendicările sale sociale pot fi îndeplinite prin renunțarea la înarmarea atomică.

O manifestare deosebit de clară a atitudinii antimilitariste a tineretului din Germania occidentală au constituit-o conferințele organizațiilor tineretului muncitor. Tineretul sindical și Prietenii naturii au însărcinat conducerea lor federale să organizeze o întâlnire a adversarilor înarmării atomice. În noiembrie-decembrie, conferințele districtuale ale acestor organizații au cerut organizarea unei asemenea întâlniri cel mai târziu în primăvara anului 1960.

De asemenea, studenții s-au întâlnit și au organizat în ianuarie 1959 un Congres antiatomic, în care au cerut, ca alternativă a înarmării atomice, crearea unei regiuni denuclearizate; ei au propus să se înceapă tratative între cele două guverne germane și să se examineze inițiativa R.D.G. privind crearea unei confederații.

Dorința înlăturării unei înțelegeri cu R.D.G. își face tot mai mult loc în rândurile tineretului din Germania occidentală. Cerearea de a cunoaște Republica Democrată Germană devine din ce în ce mai puternică. Mii de tineri merg anual în R.D.G. și leagă prietenii cu tinerii muncitori, cu membrii Tineretului Liber German și ai sindicatelor.

Împotriva neofasciștilor

Deosebit de importante sînt acțiunile tineretului împotriva neofascismului și șovinismului. Este vorba de protestul împotriva foștilor naziști, care se manifestă tot mai deschis și au tot mai

multă influență asupra statului și asupra economiei și care formulează cu obrăznicie revendicările lor naziste și revanșarde. Din multiplele acțiuni împotriva neofascismului să vorbim, spre exemplu, numai despre una:

Grupul Unirii socialiste germane a studenților din orașul Karlsruhe (oraș în care se află sediul Curții superioare a R.F.G.) arată într-o expoziție cu titlul „Dreptatea nazistă” documente despre mai mult de 100 de judecatori și procurori care au condamnat la moarte patrioți antifasciști și care încearcă să vorbească în prezent din nou despre „dreptate”.

Majoritatea tineretului din Germania occidentală se pronunță pentru o schimbare în politica R.F.G., pentru destindere, înțelegere, împotriva militarismului și înarmării atomice, pentru condiții democratice în Republica federală. Fiecare succes obținut în acest sens constituie un pas înainte spre soluționarea problemei germane.

GUNTHER KROGER

1 - 2 - La Hamburg defilează cel care protestează împotriva înarmării atomice; 3 - Formarea unui comitet de acțiune al tineretului împotriva morții atomice; 4 - La Dortmund, tinerii germani manifestă în fața cazării unde staționează o unitate atomică engleză

in

plină dezvoltare

să facă propuneri valoroase pentru îmbunătățirea procesului de producție și folosirea metodelor avansate de muncă.

Prin perfecționarea procesului tehnologic și ridicarea calificării cadrelor de muncitori,

ingineri și tehnicieni, s-a reușit ca la instalațiile din blocul de ulei să obținem produse petrolifere de calitate superioară, cum sînt uleiuri superioare, benzine, motorine, petroliuri, parafine, cerezine și bitumuri.

În anul 1959 s-a început construirea unei instalații de producere a unor aditivi polifuncționali necesari îmbunătățirii calității uleiurilor superioare.

Regimul democrat-popular a creat condiții nelimitate pentru asigurarea securității tehnice și protecției muncii în întreprinderi. Toate instalațiile construite în ultimii ani sînt dotate cu dispozitive speciale de ventilație și de prevenire a accidentelor. Tinerilor muncitori care prin natura procesului de producție sînt obligați să lucreze în medii viciate, pe lângă faptul că beneficiază de echipament de protecție corespunzător, li se asigură și antidotul necesar, ce reduce la maximum efectul toxinelor. De asemenea, ei au asigurată posibilitatea de a-și petrece concediul de odihnă în stațiunile balneo-climaterice, la fel ca și ceilalți muncitori.

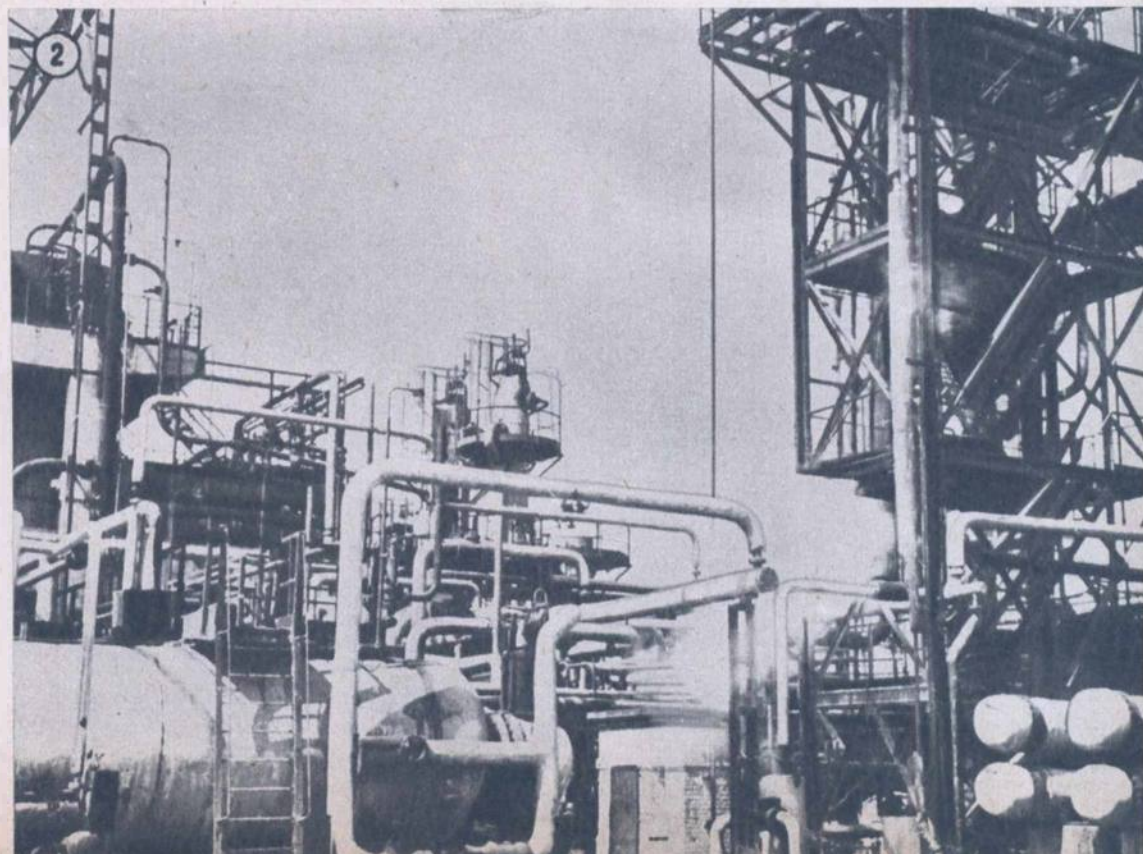
În timpul liber, mulți tineri frecventează cu regularitate cursurile liceului seral, cercurile de lectură ale bibliotecii, dotată cu un număr însemnat de cărți literare, tehnice și științifice. Unii din ei sînt organizați în formații cultural-artistice, pregătind programe valoroase, care sînt prezentate în fața colectivelor de muncitori din întreprindere, cît și în afara întreprinderii.

Optimele condiții tehnice-materiale și culturale create muncitorilor noștri le-au oferit posibilitatea desfășurării unui puternic avînt în muncă. fapt ce a făcut ca în anul 1959 planul de producție al întreprinderii să fie îndeplinit și depășit la toți indicii.

Ing. ALEX. BOABĂ

Industria de prelucrare a țiteiului din R.P.R. se află în plină dezvoltare. Spre exemplu, blocul de ulei al Rafinării nr. 3 din Ploești, cu modernele sale instalații, face parte din multiplele realizări ale poporului nostru muncitor în anii regimului democrat-popular.

Utilajul și instalațiile de înaltă tehnicitate existente în cadrul acestei mari unități sînt minuite cu multă iscusință și pricepere de către tineretul nostru, care zi de zi reușește să-și însușească însemnate cunoștințe în domeniul științei și tehnicii moderne.

1. Centrala termoelectrică, foto camera de comandă

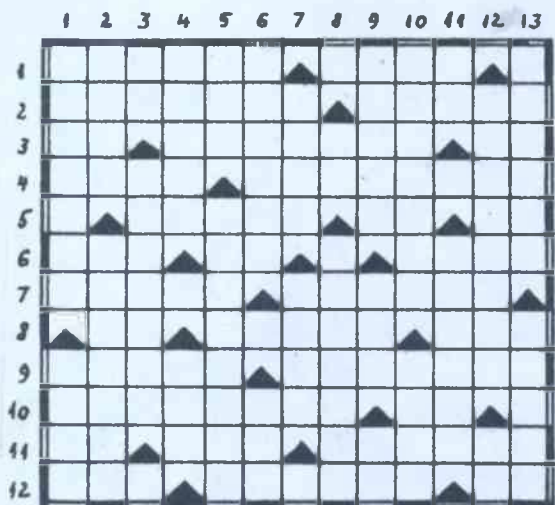
2. Instalația de dezasfaltare

JOCURI

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

DIN TOATĂ LUMEA

LITERATURĂ

ORIZONTAL: 1) Filozof grec antic — Mare poet persan din secolul al XI-lea; 2) Scriitoare, în literatura română — Personaj feminin din „Trei surori” de Cehov; 3) Literă cirilică — Cronicar român din secolul al XVIII-lea — Articol arab; 4) Bici din curele — Roman de E. Vorobiov; 5) Mare poet scoțian din secolul al XVIII-lea — Pronume — Particulă condițională; 6) Diminutiv feminin — Diflong — Roman de E. Zola; 7) Chimist român, savant cu renume mondial — Situație contabilă; 8) Literă japoneză — Țarc — Ins; 9) Rege legendar din Creta — De probă, de pregătire; 10) Cel mai mare poet român — Apărarea Patriotică; 11) Particulă negativă — Amalgamați (în vechea chimie) — Scriitor francez de romane fanteziste; 12) Cântăreț în antichitate — Unul din cei mai mari reprezentanți ai baladei în literatura germană — Poet și prozator olandez.

VERTICAL: 1) Filozof din Frigia, fost sclav — Poet spaniol din secolul al XV-lea

influențat de literatura italiană; 2) Merituos scriitor popular român — Mare scriitor francez, autorul romanului „Colomba”; 3) Comună în Ardeal — Istoric și publicist francez din secolul trecut, membru al Academiei române; 4) Istoric italian, a scris „Storia universale” și romane istorice — Dînsa, în limba rusă; 5) Umede — Celebru scriitor și filozof francez; 6) Poet tragic francez, prieten cu Molière și Boileau — Joc de origine persană; 7) Vine de la frizer! — Din componența probelor atletice; 8) Prepoziție — Actriță și scriitoare dramatică română; 9) Poeta română cîntată de Eminescu în versurile sale — Iarbă braziliană — Literă slavonă; 10) Scriitor italian de satiră din secolul al XVI-lea — Oraș universitar din Belgia; 11) Literă arabă — Om de știință român cu o bogată activitate în domeniul zoologic; 12) Piesă de Cervantes — Notă de tambur; 13) Literatură populară de origine arabă — Scriitor român contemporan.

ORIZONTAL: 1) Calcutta — Zbor; 2) Aliți — Învață; 3) Ig — Latină — Zic; 4) Rece — An — Răi; 5) Oro — India — Nae; 6) Ilin — Est-vest; 7) Lao — Sape — Ie; 8) No — Germană; 9) Chilian — Atîta; 10) Rată — Depășit; 11) Cal — Viena — Ici; 12) Unită — Nu — Ap; 13) Bisa — Etnic — Es; 14) Atm. — Tratative.

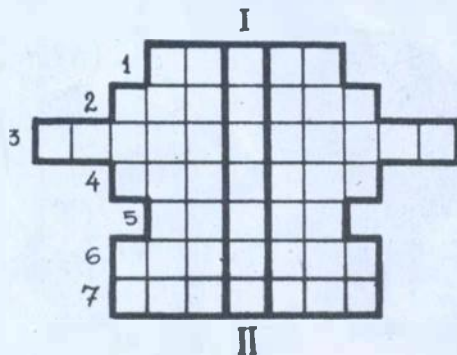
VERTICAL: 1) Cairo — Lac — Cuba; 2) Algeria — Hrănit; 3) Li — Colonialism; 4) Cale — Olt — Ta; 5) Uta — Ins — Iava; 6) Titan — Aga — Er; 7) Independență; 8) Ain — Iser — Enunț; 9) Narat — Mapă — Ia; 10) Zv — Viață — Act; 11) Bazine — Nisip; 12) Oți — Asiatic — Ev; 13) Rachete — Atinse.

CRİPTOGRAMĂ

Întîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice.

JOC AFRICAN

1) Capitala statului Ghana; 2) Peninsula în estul Africii; 3) Și o strămoare în apropiere; 4) Monrovia este capitala acestei țări; 5) Stat în nordul Africii; 6) Capitala celui mai tânăr stat independent african; 7) Țară africană care și-a sărbătorit recent un an de cînd și-a căpătat independența. I — II: S-a născut la 1 ianuarie 1960!

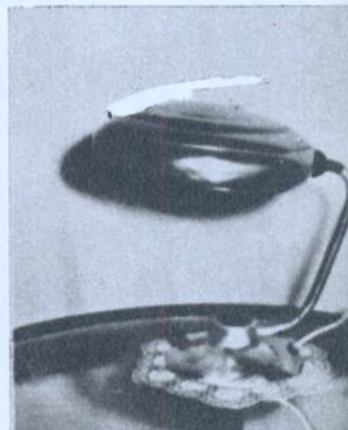
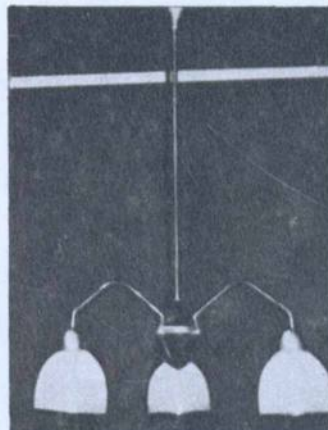
IORDAN ROȘCOVA

CARTE DE VIZITĂ

Aflați meseria tovarășului Iordan și localitatea în care lucrează

ÎNTEPRINDEREA I. O. I. L.
„ELECTROMETAL”
TIMIȘOARA, str. Dacilor 14 - Telefon 1270
produce: LUSTRE, DIFERITE LĂMPI
DE NOPTIERE ȘI DE BIROU

Calitate garantată.

Cravata
este o notă de eleganță
în tinuta unui bărbat!

CUMPARATI SI OFERITI
SOȚULUI DISTRĂ CRAVATE

produse de fabrica

„ADA MARINESCU”

TIMIȘOARA

